

ÉLETÜNK

LII. évf. 9. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. szeptember

PÁPAI ÜZENET

Ferenc pápa a Migránsok és Menekültek 106., szeptember 27-i Világnap-jára írt, *Mint Jézus Krisztus, menekülni kényszerültek* című Üzenetét a belső kitelepítettek drámájának szentelte. Ezt a gyakran láthatatlan drámát a COVID-19 pandémia által okozott világválság még tovább súlyosbította.

„A 2020-as évet jellemző tragikus események fényében kiterjesztem ezt a belső kitelepítetteknek szentelt Üzenetet mindazokra, akik a bizonytalanság, a magára hagyatottság, a peremre szorultság és visszautasítás tapasztalatát élték meg vagy mindig tapasztalják a COVID-19 miatt” – fogalmaz Ferenc pápa. Üzenetében a Szent Család Egyiptomba menekülésének ikonjából indul ki. Az Egyiptomba menekülés idején a Kis Jézus megtapasztalta szüleivel együtt a kitelepítettek és menekültek tragikus körülményeit, amelyeket „félelem, bizonytalanság, nélkülözések” jellemeznek (vö. Mt 2,13–15.19–23). Sajnos napjainkban családok milliói magukra ismerhetnek ebben a szomorú valóságban – állapítja meg a pápa.

Az Üzenet valóságos lelkipásztori kihívást említ, amelyre azzal a négy igével kell válaszolni, amelyeket a Szentatya már 2018-ban megjelölt ugyanerre a Világnapra: *befogadni, védelmezni, előmozdítani és integrálni*. Most ezekhez hat igepárt tett hozzá, amelyek konkrét cselekvéseknek felelnek meg: „megismerni, hogy megért-sük”; „közel állni, hogy szolgáljunk”; „kiengesztelődni, hogy meghallgas-sunk”; „növekedni, hogy megosszunk”; „előmozdítani, hogy bevonjunk” és „építeni, hogy együttműködjünk”.

Üzenetét Ferenc pápa egy olyan imádsággal zárja, amit Szent József példája sugall: „*Atyám, te Szent József-re bízta, ami a legdrágább volt számodra, a gyermek Jézust és az Anyját, hogy oltalmazd a veszedelmektől és a gonoszok fenyegetéseitől. Engedd meg nekünk, hogy mi is megtapasztaljuk a védelmedet és a segítségedet. Ő, aki megtapasztalta annak a szenvedését, aki a hatalmasok gyűlölete elől menekül, add, hogy tudja segíteni és oltalmazni azokat a fivéreket és nővéreket, akik a háborúk, a szegénység és az inség elől menekülve elhagyják otthonukat és földjüket, hogy menekülteként útnak induljanak biztonságosabb helyek felé. Közbenjárására segítsd őket, hogy legyen erejük továbbhaladni és legyen vigaszuk a szomorúságban és bátorságuk a próbatételben. Annak, aki befogadja őket, adj valamit ennek az igaz és bölcs atyának a gyengédségéből, aki saját fiaként szerette Jézust és erőt adott Máriának a hosszú út során. Ő, aki két kezével kereste meg a kenyerét, tudjon gondoskodni azokról, akiktől az élet elvett mindent és adja meg nekik a munka méltóságát és az otthon békéjét. Ezt kérjük Tőled Jézus Krisztus, a te Fiad által, akit Szent József Egyiptomba menekített, továbbá Szűz Mária közbenjárására, akit ő hűséges jegyesként szeretett, akaratom szerint. Amen.*”

(Forrás: Vatikáni Rádió)

HIMNUSZ (népének)

*Királyi zászló jár elől,
keresztfa titka tündököl,
hol megfeszítve haldokolt,
ki minden testet alkotott.*

*Kegyetlen lándzsa verte át
gonosz vasával oldalát,
belőle víz és vér ömölt,
mely szennyet, vétket eltörölt.*

*Rajtad tündöklök, drága fa,
királyi vérnek bíbora;
ő, választott jeles faág,
ki szent testét karoltad át!*

*Világ bűnének zálogát
te hordta el értünk, boldog ág:
a mérleg voltál, s rajt e test
pokolra-süllyedőt emelt.*

*Köszöntünk, oltár s áldozat,
hol szenvedésből fény fakadt,
az élet rajtad halni szállt,
s megtörte holta a halált.*

*Kereszt, üdvöz légy, szent remény!
A győzelemnek ünnepén,
növelj a jók kegyelmeit,
és oldd a bűnös vétkét.*

*Szentháromság, dicsérjenek,
üdvösség kútja, mindenek;
s kiket megvált a szent kereszt,
kegyelmed mindig óvja meg. Amen.*

(A Vexilla Regis himnusz egy későbbi változatának fordítása. Forrás: Papi zsolozsma, szeptember 14., Esti dicséret)

Krisztus, Istenember, szép és szeretetre méltó, örök bölcsesség és végtelen irgalmasság, út, igazság és élet! Te a világot nem csak a maga értékeivel és erőivel vezeted útján előre, nem pénzzel, vagyonnal, művészettel, sem szépséggel és tekintéllyel, sem hatalommal. Veled új kor kezdődik; a kereszt által Te minden kérdésnek új és döntő megoldását nyújtod. Te vezekelsz a bűnökért, életedet megaláztatásban és keserves

SZENVEDÉSBŐL FAKADÓ KERESZTJEINK

Írta: Sebestyén Péter

Szerte a Kárpát-medencében a Keresztúr, Szentkereszt nevű települések és az e névre keresztelt templomok arról tanúskodnak, hogy a magyar nép hamar felismerte a megváltás jelének és eszközének erejét, tiszteletét pedig hitvallásként vállalta. Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, szeptember 14-én Isten szeretetének jelére tekintünk, hiszen a szentmisében is ezt énekli a pap: „*A bűn fáján győztes sátánt a kereszt-fáján győzte le Urunk Jézus Krisztus.*”

Mi, keresztények megvalljuk, hogy az addig szégyenletes bitófaként számon tartott keresztten vette el Isten a világ bűneit. Számunkra a kereszt megjelenítése a mindennapokban – keresztvetéskor, szobánk falán, templomaink tornyán, nemzeti jelképeinken, ékszereinken... – hitvallás, amellyel emlékeztetjük magunkat, mibe kerültünk Istennek s mit jelent a szenvedés.

Amikor Nagy Konstantin édesanyja, Szent Ilona császárnő jeruzsálemi zárandoklata alkalmával megtalálta és kiásatta a keresztfa erekléjét, diadalmas menetben vitette Rómába mint az Üdvözítő keresztthalálának tárgyi bizonyítékát. A leírások szerint egy darabkáját Konstantin szobrának talapatán is elhelyezték. A kereszténység felszabadulása után a kereszt vallásbeazonosító jellel lépett elő.

A keresztet nem lehet kiradírozni életünkől. Isten nem mentesít minket a kereszttől. Inkább figyelmeztet általa, hogy szenvedés nélkül nincs áldozat, nincs megdicsőülés. Nagypéntek és Húsvét ugyanannak az életnek, mint éremnek, a két oldala. Aki úgy vet magára keresztet, vagy úgy hordja nyakláncá végén, hogy közben ki akarja iktatni a szenvedést, netán azért teszi, hogy megússza a fájdalmat, aki csak vigasztaló vagy mennyeket ígérő jézusi szavakat olvas ki a Bibliából, és elfelejti azt, amit Jézus kifejezetten a kereszthordozásról mond („*Aki nem veszi fel keresztjét és nem követ engem, nem*

méltó hozzám”, Lk 14,26), az nem értette meg a kereszt titkát. Aki csak beszél a saját keresztjéről és sajnálatja magát, sőt minél hamarabb meg akar szabadulni, aki folyton csak pöröl Istennel és lázadozik ellene, az könnyen elfelejti, hogy Jézus Krisztus a második isteni személy, aki az Atyaistent a keresztten dicsőítette meg. Ebből viszont az következik, hogy a mi „felmagasztalásunk” is csak Krisztus keresztje által történhet meg.

Mindannyian keresztet hordozunk. Keresztjeinket szenvedésből faragták, azonban ne higgyük, hogy csak nekünk lehetnek keresztjeink és azok a legnagyobbak... Hiszen keresztből mindannyiunknak kijut. De mindenkié akkora, amekkorát hordozni tud. Isten megengedi a szenvedést, a keresztet, mert azt is a jó szolgálatába állítja. Amint a Szűzanya életében látjuk, életünkben is felmagasztalódik a fájdalom, talán éppen úgy, hogy az igazságosság jegyében kiegyenlíti az emberek ellen elkövetett szörnyűségeket. Amikor tehát keresztet hordozunk, Isten nincs távol. Ott a keresztben. Mert szeret. Szeretetből Ő is együtt szenved velünk.

A kereszt jelzi, hogy megváltottak vagyunk. Minden baj, rossz, sötétség, bűn ellenére Istennek és az Őt szerető embernek vannak eszközei a gonoszság legyőzésére. A szenvedésre is ez az egyetlen magyarázat. „*Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak*” – mondja a próféta (Zak 12,10). Mindnyájan az élet hajótöröttjei vagyunk, és csak Krisztus keresztje az a deszkaszál, amely ezt a hajótörött világot biztos partra mentheti. Ha mindennap feltekintünk Jézus keresztjére, mint annak idején a zsidók a rézkígyóra, akkor lesz erőnk a magunk keresztjét is hordozni.

Ha mi valóban Krisztuskövetőnek valljuk magunkat, lépünk is az Ő útjára, hogy egykoron mi is megdicsőülhessünk, felmagasztaltassunk és megérkezessünk – *per crucem ad lucem* – a keresztten át a fénybe.

A kereszt szót nevükben viselő települések a Kárpát-medencében

Garamszentkereszt, Szentkereszt (Felvidék) • Tiszakeresztúr (Kárpátalja) • Kézdiszentkereszt, Szentkeresztbánya, Székelykeresztúr, Csicsókeresztúr, Maroskeresztúr, Ördögkeresztúr (Erdély) • Bácskeresztúr (Vajdaság) • Muraszentkereszt (Muraköz) • Almáskeresztúr, Balatonkeresztúr, Bodrogkeresztúr,

Budapest-Rákoskeresztúr, Hejőkeresztúr, Kaposkeresztúr, Magyarkeresztúr, Murakeresztúr, Nagykeresztúr, Nemeskeresztúr, Petrikeresztúr, Ráckeresztúr, Sajókeresztúr, Sarkadkeresztúr, Sárkeresztúr, Táplánszentkereszt, Péliföld-szentkereszt, Pilisszentkereszt, Vértes-szentkereszt apátság (Magyarország).

A KERESZT ÁRNYÉKÁBAN

megpróbáltatásokban töltöd, hogy anynyi nyomorúság, böjt, gyötrődés, éhezés, fázas, gyalázat és megszégyenítés után a keresztten meghalj – és mindezt értem. Ezért szabad és kell nekem igent mondani a kereszt balgaságára és megfoghatatlanságára, hogy azt életem értelmévé és győzelmévé tegyem. Add, hogy mindinkább kikerüljek saját énem bűnös rendetlenségéből, valamint az Istentől idegen világ zavarosságából és veszélyei-

ből, hogy csak belőled és benned éljek, mert csak nálad van az embernek igazi élete és feltámadása. Ámen. (Forrás: Hetényi Varga Károly: Beszélgetés a Mesterrel – Imák és elmélkedések)

„A keresztől szóló tanítás azoknak, akik elvesznek, balgaság ugyan, de nekünk, akik üdvözülünk, Isten ereje” (1Kor 1,18).

EUCHARISZTIA: A SZERETET SZENTSÉGE (8.)

Teilhard de Chardin víziója az Eucharisztia „kiterjesztéséről”

P. Szabó Ferenc SJ sorozata

Pierre Teilhard de Chardin jezsuita tudós, gondolkodó (†1955) a „*mindig nagyobb Krisztus prófétája*” volt. Magányos próféta volt, aki előre nézett, hogy az atomkor hajnalán Krisztust hirdesse kortársainak. Teljes szívvel kivette részét abból az emberi erőfeszítésből, amely valamiképpen a misztikus Krisztus beteljesedésének a természetes feltételeit teremti meg. Teilhard „szűz kontinenseket” fedezett fel, ahogy rendtársa, Henri de Lubac írta, s vállalkozásához a „hit vidám merészségére” volt szüksége. Jezsuita volt, aki a tudományos kutatásnak adta életét. Pap volt és tudós, aki e kettős hivatást komolyan vette. Tudta, hogy mindenkinek a hivatása szerint kell tanúságot tennie Krisztusról – a teológus mint teológus, a tudós mint tudós tanúskodik róla. S ez a tanúságtétel feltételezi azt, hogy éljünk, hogy legyünk. Különben csak funkcionáriusok vagyunk és az apostolkodás helyett propagandát űzünk.

Proféta abban az értelemben, hogy bármennyire tisztel is más hiteket és meggyőződéseket, nem mond le a keresztény üzenet abszolút egyedülvalóságáról, amely Krisztust az emberi élet és a világ középpontjába helyezi. A „*mindig nagyobb Krisztus prófétája*”, amennyiben azt hirdeti, és azért fáradozik, hogy a feltámadt Krisztus növekedjék Testében, az Egyházban, a Benne hívők közössé-

gében a teremő Lélek erejében. A szeretet civilizációját építjük – az igazgósabb és testvéribb világot. Humanizáljuk a fejlődésben lévő világot, és így emberi erőfeszítésünkkel előkészítjük a nagy osztát az átváltoztatásra. Az átistenítést (divinizációt) a teremő Lélek viszi véghez, amikor eljön a vég. „*Akkor majd Isten lesz minden mindenben*” (1Kor 15,28).

Teilhard de Chardin előre meglátta a globalizáció üdvös és káros következményeit, amikor planétizációról beszélt. A technika rohamos fejlődése, az emberi világ kapcsolathálózata sűrűsödésével az evolúció a szellem szférájában planétáris méretekben folytatódik: az egyesülő emberiség együtt gondolkodik és cselekszik. A „teremő egyesülés”, az emberi monádok egyesülése csak úgy valósulhat meg, ha ledöntik az önzés válaszfalait, a személyek megnyílnak másoknak a párbeszéd, a kommunikáció, a szolidaritás és a szeretet által. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha a személyek hittel kitáruhnak a már létező Ómega, a feltámadt Krisztus „amorizáló” (Lelke által szeretetet árasztó) erejének. Az emberiség vagy egyesül, vagy elpusztítja önmagát: az önzés, az élvezet- és hatalomvágy, az erőszak és a háborúk áldozata lesz.

A világ szellemi/lelki fejlődése természetfeletti síkon Krisztus Teste, az Egyház kiépülésében valósul meg. Teilhard

ezt nevezi „krisztogenezisnek”. Az Egyházat pedig az Eucharisztia élteti, építi ki. Így valósul meg Krisztus tagjainak divinizációja, megistenülése, részesedése az isteni életben.

Mivel pedig az Eucharisztia által „épül ki” Krisztus Teste, az egész világfolyamatot úgy tekinthetjük, mint a teremtet világ készülődését, illetve az emberi erőfeszítést, hogy humanizálja a világot, előkészítve azt a konsekrációra, az átváltoztatásra, amelyet a teremő Lélek visz véghez.

A tudós jezsuita misztikus víziójára hivatkozott XVI. Benedek pápa is 2009. július 27-én az aostai székesegyházban tartott homíliájában: „*Ez Teilhard de Chardin nagy víziója: végül majd igazi egyetemes liturgiánk lesz, amikor a világmindenség átalakul élő osztává.*”

Ferenc pápa szintén Teilhard vízióját idézi *Laudato si'* kezdetű körlevelében, a jegyzetben utalva Benedek pápa előbbi megjegyzésére is. Assisi Szent Ferenc szellemétől ihletett enciklikája 83. pontja így ír a feltámadt Krisztus egyedülálló szerepéről, aki a fejlődő univerzum Ómega-pontja: „*A világegyetem útjának célpontja Isten teljessége, amelyet már elért a feltámadt Krisztus, az egyetemes érlelődés gyűjtőpontja. [...] A többi teremtmény végső célja nem mi vagyunk. Mert valamennyien, velünk együtt és általunk a közös célpont, Isten transzcendens teljessége felé tartanak, ahol a feltámadt Krisztus átkarol és megvilágít mindent. Az értelemmel és szeretettel rendelkező emberi lényt ugyanis Krisztus teljessége vonzza, és arra hivatott, hogy minden teremtményt visszavezessen Teremtőjéhez.*”

A TEREMTÉS ISTEN SZERETETTERVÉBEN

Öt éve jelent meg a Laudato si' pápai körlevél (2.)

Szabó Ferenc SJ kétrészes jegyzetében a vírusjárvány miatt különösen is időszerű körlevél teológiájára világít rá.

A *Laudato si'* körlevél második fejezetének ez a 3. része (76–83) a teremtes és a megváltás hitének legmélyebb összefoglalása. „*A zsidó-keresztény hagyomány számára »teremtést« mondani többet jelent, mint természetet mondani, mert a teremtes Isten szeretettermévé utal, amelyben minden teremtménynek értéke és értelme van. A természetet általában olyan rendszernek tartjuk, amelyet az ember vizsgál, megért és alakít, a teremtes ellenben csak olyan ajándékként érthető, amely mindenek Atyjának nyitott kezéből származik; olyan valóság, amelyet a minket egyetemes közösségbe hívó szeretet világít meg*” (76).

A teremtes a szeretet rendjébe tartozik. Ferenc pápa idézi a Bölcsesség könyvét (11,24): „*Szeretsz mindent, ami van...*”, majd így folytatja: „*Tehát minden teremtmény az Atya gyengéd szeretetének tárgya, ő ad neki helyet a világon. A legjelentéktlenebb létező mulandó kis élete is az Ő szeretetének tárgya és létezésének e néhány másodpercében Ő veszi körül szeretettel. Nagy Szent Baszileiosz azt mondta, hogy a Teremtő »számítás nélküli jóság« is, Dante Alighieri szerint pedig »szeretet, mely mozgat napot és minden csillagot*” (77).

Ferenc pápa kiemeli: a keresztény hit jelzi az embertársak és a teremtet világ helyes viszonyát. „*Ebben a világmindenségben, amely egymással érintkezésbe lépő nyílt rendszerek alkotnak, a kapcsolat és a részvétel számtalan formáját fedezhetjük fel. Ez arra készíti minket, hogy úgy gondoljunk a mindenségre, mint ami nyitott Isten transzcendenciájára, amelyen belül működik. A hit lehetővé teszi, hogy értelmezzük annak jelentését és ti tokzatos szépségét, ami történik*” (79).

Most vírusjárvány idején különösen is időszerű a 80. pont, amely a legalapve-

több teológiai megfontolás a Teremtő és a szabad teremtmények együttműködéséről, a teremtmények autonómiájáról és a teremő Isten szabad önkorlátozásáról, ami némi fényt vet a világban levő rossz és szenvedés misztériumára is. Ferenc pápa így magyarázza, utalva a zsinatra és a Katolikus Egyház Katekizmusára is: „*Isten, aki velünk együtt akar cselekedni és számít az együttműködésünkre, arra is képes, hogy valami jót hozzon ki az általunk okozott bajokból, mert 'a Szentléleknek végtelen nagy, az isteni értelemre jellemző képzelőereje van, amely a legösszetekszáltabb és legátíthatatlanabb emberi történések csomóit is képes kibogozni. Isten valamiképpen korlátozni akarta önmagát, amikor fejlesztésre szoruló világot teremtet, ahol sok minden, amit mi bajnak, veszélynek vagy szenvedés forrásának tartunk, valójában annak a szülési fájdalomnak képezi részét, amely arra készíti minket, hogy együttműködjünk a Teremtővel. A katekizmus kifejti, hogy Isten olyan világot akart teremteni, amely úton van a végső tökéletessége felé, és ez magában foglalja a tökéletlenség és a fizikai rossz jelenlétét* (KERK, 310). *Ő jelen van minden dolog legmélyén, anélkül, hogy korlátozná teremtménye autonómiáját* (vö. GS 36). *Ez az isteni jelenlét, amely biztosítja minden létező létben maradását és kibontakozását, 'a teremő tevékenység folytatása'. Isten Lelke elhalmozta a világegyetemet olyan belső képességekkel, amelyek lehetővé teszik, hogy magukból a dolgokból mindig valami új fakadjon*” (80).

„*Az emberi lény, bár evolúciós folyamatokat is feltételez, olyan újdonságot is magával hoz, amely nem magyarázható teljes mértékben más nyílt rendszerek evolúciója alapján. Mindnyájan személyes identitással rendelkezünk, amely képes párbeszédet folytatni másokkal és magával Istennel*” (81). „*Ugyanakkor az is tévedés lenne, ha azt gondolnánk, hogy a többi élőlényt pusztá tárgynak*

kell tartanunk, melyek az emberi lény önkényuralmának vannak alávetve” (82).

Hitünk megmutatja azt az eszményt, amelyet Jézus üzenete javasol az igazságtalanságoktól, egyenlőtlenségektől és erőszaktól szétszaggatott világnak: harmónia, igazságosság, testvériség és béke. Jézus a világ urainak azt tanítja élete példájával, hogy nem uralkodni, hanem szolgálni kell embertestvéreinket. Jézus azonosította magát a legkisebbekkel; az utolsó ítéletről szólva kijelentette: „*Amit egynek a legkisebbek közül tettetek, nekem tettétek*” (vö. Mt 20,25–26).

Ferenc pápa a *Laudato si'* kezdetű körlevél 83. pontjában a feltámadt Krisztus egyedülálló szerepéről eszmélődik; egyik jegyzetében hivatkozik Pierre Teilhard de Chardin (1881–1955) jezsuita tudós és gondolkodó „megközelítésére”, aki szerint a fejlődő univerzum Ómega-pontja a feltámadt Krisztus: „*A világegyetem útjának célpontja Isten teljessége, amelyet már elért a feltámadt Krisztus, az egyetemes érlelődés gyűjtőpontja.*”

Itt a jegyzetben Ferenc pápa hivatkozik páraelődeire: VI. Pál, II. János Pál és XVI. Benedek szintén utaltak Teilhard de Chardin jezsuita tudós *Mise a Világ felett* című költői víziójára. A kínai si vatagban született misztikus költemény látomása az Egyházat építő Eucharisztia hatását kiterjeszti a fejlődő Világmindenségre. A pápa így folytatja: „*Vissza kell utasítani az emberi lény minden despotikus és felelőtlen uralmát más teremtmények felett. A többi teremtmény végső célja nem mi vagyunk. Mert valamennyien velünk együtt és általunk a közös célpont, Isten transzcendens teljessége felé tartanak, ahol a feltámadt Krisztus átkarol és megvilágít mindent. Az értelemmel és szeretettel rendelkező emberi lényt ugyanis Krisztus teljessége vonzza, és arra hivatott, hogy minden teremtményt visszavezessen Teremtőjéhez.*”

IMASZÁNDÉK

Szeptemberre

Bolygónk erőforrásainak tiszteletben tartásáért: Imádkozunk azért, hogy bolygónk erőforrásait ne kizsákmányoljuk, hanem igazságos és tiszteltteljes módon megosszuk.

Az Egyház szociális tanításában beszél a javak egyetemes céljáról. Mit jelent ez? Hallgassuk csak, hogy mit mond a Katekizmus: „*Kezdetben Isten a földet és annak kincseit az emberiség közös kezelésére bízta, hogy gondoskodjék róla, munkájával hajtsa uralma alá és élvezze gyümölcsseit. A teremtes javai az egész emberi nemnek szólnak*” (n. 2402). És még folytatódik: „*A javak egyetemes rendeltetése elsődleges marad még akkor is, ha a közjó előmozdítása megköveteli a magántulajdon, a hozzá való jog és használata tiszteletben tartását*” (n. 2403).

A Gondviselés azonban nem egy sé mára teremtetette a Földet. Bolygónk tele van különbségekkel, különböző viszonyokat, különböző kultúrákat találunk rajta. Az emberek pedig úgy tudnak élni, hogy gondoskodnak egymásról. Világunk elég gazdag az erőforrásokban ahhoz, hogy biztosítani tudja minden embernek az alapvető szükségleteit. Mégis nagyon sokan élnek felháborító szegénységben, miközben a rendelkezésre álló forrásokat meggondolatlanul használják és így azok folyamatosan csökkennek. Viszont csupán egyetlen világ van! Egyetlen emberiség! Ma a világ vagyona egy kisebb csoport kezében található, míg a nagy többség szegénységben, nyomorban, szenvedések közepette él. Ha van éhezés a Földön, az nem az élelmiszerhiány következtében jön létre, sokkal inkább a piaci igények alakítják ki, amelyek tönkretesznek és pazarolnak. Ami hiányzik, az a szabad, előrettekintő vállalkozói képesség, amely lehetővé teszi, hogy szolidáris keretek között megfelelő termelés alakuljon ki. Ebből jöhet létre egy egyenlő elosztás. A katekizmus is erről beszél: „*Az embernek tehát, amikor a teremtet javakat használja, úgy kell tekintenie jogosan birtokolt vagyonát, hogy az nemcsak a sajátja, hanem egyúttal közös is, abban az értelemben, hogy ne csak önmagának, hanem másoknak is javára lehessen*” (n. 2404).

Ahhoz, hogy a javakat jól kezeljük, szükséges a szociális dimenzióba ágyazni azt. (Ferenc pápa, *Általános Audiencia*, 2018)

Hiba György SJ

ERDŐ PÉTER BÍBOROS A Vatikáni Gazdasági Tanács Tagja Lett

Erdő Péter bíborost Ferenc pápa ki nevezte a vatikáni pénzügyekért felelős Gazdasági Tanács egyik új tagjává. Az egyházfő által indított reformok keretében létrejövő testületet tizenöt különböző nemzetiségű tag, nyolc bíboros és hét világi szakértő alkotja. A pápa azt a feladatot ruházta a Tanácsra, hogy felügyelje a Római Kúria díkasztériumainak, valamint a Szentszék és Vatikán Városállam intézményeinek irányítási és pénzügyi struktúráit és tevékenységét.

Erdő Péter ezen kívül hat másik testületnek: a szentszéki államtitkárság II. szekciója külügyi tanácsadó testülete, a Keleti Egyházak Kongregációja, a Szentségi és Istentiszteleti Kongregáció, a Tanulmányi Intézetek Katolikus Nevelésügyi Kongregációja, a Törvényszövegek Pápai Tanácsa, valamint az Apostoli Signatura, vagyis a szentszék legfelsőbb bíróságának is tagja.

EZÜSTMISÉJÜKET ÜNNEPLIK

Dr. Nagy László plébános, érseki helynök, egyházi bíró, Whitby/Toronto, Kanada

Nagy László Balánbányán született 1970. május 15-én. Kétéves korában szülei Gyergyószárhegyre költöztek, gyermekkorát ott élte három testvérével együtt. Az általános iskolát a szárhegyi Bethlen Gábor Általános Iskolában, a gimnáziumot a ditrói Puskás Tivadar Iskolaközpontban végezte. 1989-ben jelentkezett a gyulafehérvári teológiára. 1995. június 25-én szentelte pappá Jakubinyi György érsek a gyulafehérvári székesegyházban. Papi jelmondata: „*Amint*

én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást” (Jn 13,34). Ugyanazon év őszén posztgraduális tanulmányokat kezdett Kanadában, az Ottawai Egyetemen. 1997-ben kánonjogi licenciát szerzett és hazatért Erdélybe. Kolozsváron a Szent Mihály-főplébánián szolgált segédlelkészként, majd egy év múltán kinevezték érseki titkárnak. 1998-tól 1999-ig töltötte be ezt a tiszteket, ekkor útja visszavezette az Ottawai Egyetemre, ahol 2001-ben kánonjogból doktori fokozatot szerzett. 2002-től egy évig tanított a gyulafehérvári szemináriumban. Ezt követően ismét visszatért a Torontói Főegyházmegyébe, ahol néhány hónapnyi segédlelkészi beosztás mellett irodaigazgatóként és az Ottawai Fellebbezési Bíróság bírájaként kezdett ismerkedni az előtte álló új kihívásokkal. Különböző beosztásai mellett tizenkét éve plébánosként is szolgál Toronto külvárosában, Whitby-ben a Szent Család-plébánián, ahol híveivel a gyakorlatban is igyekszik megvalósítani az egyház missziós küldetését. Havonta-kéthavonta magyar nyelvű szentmisét is bemutat egy kisebb magyar közösségnek. Huszonöt éves papi szolgálatáért és a kapott kegyelmekért kanadai plébániáján júniusban, Gyergyószárhegyen pedig augusztus 15-én családja, rokonai, barátai, paptestvérei és faluközössége jelenlétében adott hálát a Jóistennek.

Varga Péter plébános, Zürich, Svájc

Varga Péter 1971. január 12-én született Vácott. Penc községben nőtt fel négy testvérével, az általános iskolát is ott végezte. Az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumban érettségizett 1989-ben. Teológiai tanulmányait Budapesten a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán folytatta és 1994-ben bakkalaureátusi fokozatot szerzett. Diakónussá szentelése után, 1994-től egy évet Bécsben a Pázmáneumban töltött, nyelvtanulás mellett a Bécsi Egyetemen Újszövetséget tanult és a keleti vallásokról szóló előadásokat hallgatott. 1995. június 17-én szentelték pappá Vácott. Két évig segédlelkész volt a nagykáta plébánián, majd plébánosként 1997–2003 között a Nógrád megyei Etesen szolgált, ahol hat falut jelentő három plébániát látott el. Püspöke innen 2003-ban Érsekvadkertre helyezte, amelyhez Borsosberény, Horpács és Pusztaberki is hozzátartozott. Közben tagja volt az Egyházmegyei Papi Szenátusnak és főreferensként a Váci Egyházmegyei Hitoktatók Bizottságában, valamint a Karitatív Bizottságban is tevékenykedett. 2005-ben útja ismét az osztrák fővárosba vezette. A bécsi egyházmegyében eltöltött egy szabbatévot,

amely alatt lelkipásztorkodott és e mellett tanult is a Bécsi Egyetemen. 2006-ban Vecsésre került. Lelkipásztorságára jellemző volt a régi hagyományok meg-

tartása mellett az új utak és módszerek keresése. Vecsési éve alatt ismerkedett meg a svédországi kezdeményezésű és Németországban is felkarolt, *Krisztus-fűzér*, *Élet gyöngyei* elmélkedő imafüzérrel, amelynek magyar nyelvetű apostola lett. Könyvet és CD-t is összeállított az új lelkeségről. 2015-ben átvette az augsburgi magyar katolikus közösség vezetését, majd két év múlva a Zürichi Szent István Magyar Misszióban folytatta szolgálatát, ahol ma is tevékenykedik. Ezüstmiséis áldásban szülőfalujában augusztus 2-án, Vecsésen augusztus 9-én, Zürichben pedig augusztus 23-án, a Szent István-búcsún részesítette híveit.

ELKÖSZÖNTEK EDDIGI EGYHÁZKÖZSÉGEIKTŐL

Mezei András plébános, Cleveland, USA / Keszthely, Magyarország

Mezei András Erdélyben, a Hargita megyei Ditróban született 1977. november 27-én. Katonai szolgálata után Budapestre költözött, majd 2002-ben felvételét kérte a Veszprémi Főegyházmegye szemináriumba. 2008. június 14-én Szendi József nyugalmazott veszprémi érsek pappá szentelte. Segédlelkészként első szolgálati helye Keszthely volt, a főtéri Magyarok Nagyasszonya-plébánián tevékenykedett öt évig. A Ráolder János Római Katolikus Általános Iskola hittantanáraként a fiatalok ok-

így őt az Amerikai Egyesült Államokba vezette, oda, ahol mindmáig az ország legnagyobb lélekszámú magyar közössége él. A Szent Imre-templom kormányzójaként, majd a Szent Erzsébet-templom plébánosaként is sokat tett azért, hogy az ott élő magyar hívek anyanyelvükön imádkozhassanak és énekelhessenek. A belső törvényekről és a tradíciókról úgy tartja, azok bármilyen külső nehézségek közepette is tartást adnak, irányt mutatnak az embernek, a diaszpórában élők számára pedig a magyar nyelv elsajátítása és rendszeres gyakorlása a kulturális identitás megőrzésének legfontosabb eszköze. Kérte a fiatalokat, hogy mindennap vizsgálják meg lelkiismeretüket:

beszélnek-e eleget magyarul, egymással otthon, a magyar iskolában, a cserkészetben, az órákon és a foglalkozások szüneteiben. Mozgatójává vált a nemzeti ünnepi megemlékezéseknek, jótekonysági rendezvényeknek. A Bocskai Rádió hullámhosszán is rendszeresen megosztotta gondolatait a hallgatókkal. A hazatérő Mezei András köszönetet mondott a templom körül szolgálatot végzőknek, a rendezvények szervezőinek, az imacsoportoknak, a képviselőtestületnek, a kórusoknak, a Clevelandben működő tizenkilenc magyar egyesületnek, a Bocskai Rádióknak, a KCSP-ösztöndíja-

soknak és mindenkinek, akinek a kitaratását és áldozatos munkájának példáját hazavitte Magyarországra. Mezei András ez év augusztusától a Veszprémi Főegyházmegyében, a keszthelyi Kis Szent Teréz Karmelita Bazilika plébánosaként folytatja szolgálatát. A clevelandi magyar hívek lelkipásztora ez év nyaratól a Felvidékről elszármazott dr. Bóna Richárd atya.

Dr. Tempfli Imre plébános, teológus, egyháztörténész, Stuttgart, Németország

Tempfli Imre 1954. december 3-án született a Szatmár megyei Kaplonyban. Elemi iskoláit szülőfalujában, középiskoláit Nagykárolyban végezte. 1973 őszén felvételt nyert a gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskolára, 1979. június 21-én szentelte pappá Jakab Antal püspök a gyulafehérvári székesegyházban. Előbb Máramarosszigeten, majd 1985. október 7-től Nagybanán a Szentháromság-plébánián volt segédlelkész. 1986. szeptember 11-én plébánosi kinevezést kapott Alsóhomoródra. 1990 őszétől teológiai tanár és fegyelmi prefektus lett a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán. 1991 és 1993 között Rómában a Gergely Egyetemen egyháztörténelmi tanulmányokat folytatott és licenciátusi fokozatot szerzett. 1993. október 1-jétől a szatmári Szent Család-plébánia lelkesze, december 1-től plébánosa volt. 1994. április 16-án kinevezték a németországi Kirche in Not/Ostpriesterhilfe katolikus nemzetközi segélyszervezet osztályvezetőjévé Königsstein im Taunus-ban. E hivatalának megtartása mellett, 2001. május 1-jétől 2002. április 18-ig, Reizer Pál püspök haláláig püspöki helynök volt a Szatmári Egyházmegyében. Közben 1994. június 22-én Budapesten a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián doktori fokozatot szerzett teológiából. Számos könyv és tanulmány szerzője. 2007-től a stuttgarti Szent Gelért Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa volt, amelytől 13 év után, 2020 júliusában betegnyugdíjba vonulása miatt elbúcsúzott. Elkészítő szentmiséjén Lukács József kölni magyar plébános ezeket a szavakat intézte hozzá: „*Kedves Imre atya! Mint volt tanítványod és sok-sok éven keresztül kollégád, mint jó barátod, szeretném szélesíteni azok köszönetének sorát, akik itt kifejezték neked hálájukat. Olyan jó látni, hogy te közösséget építettél, lelkeket ápolsz, ápoltál, és többek között volt időd és energiád, hogy még a kollégákkal – magyar lelkészekkel – is törődj és az egyházmegyéed határain túl is szorgosan ápolod a közösségeket. Kölnben,*

Brüsszelben, Zürichben, és ki tudja, hány helyen, elvállaltad, hogy hirdeted az evangéliumot és bátorítasz bennünket, hogy haladjunk Jézus útján. Köszönetemet egy verssel szeretném kifejezni, amelyet egy volt egyházmegyes paptársad írt, aki nekem osztályfőnököm volt. Nagyon jól összefoglalta Simpf János tanár úr azt, amit a közösség, jómagam és minden ember, aki veled találkozott, érez. Köszönet helyett (részlet): „...Tudjuk, nagyon csekély, mit Neked adhatunk, / hálálkodó szavunk csak hitvány dadogás. / Legyen e gyenge vers köszönet mindenért, / egy mindent kárpótló baráti kézfogás!”

Tempfli Imre a plébánia közösségi oldalára 2020. július 19-én ezt az üzenetet jegyezte be (részlet): „*...Csak azt tudom, hogy életem szegényebb lenne, ha Ti nem lennétek... Nem lenne benne annyi hit, annyi remény, annyi szeretet, annyi szép közös emlék, öröm, derű, szín, annyi fény... Csak azt tudom, hogy ha nem lennétek, akkor hiányozna belőle egy biztos pont, egy sziget... hiányozna belőle az elmúlt 13 év otthonának a melege... Nélkületek nem lennék én... Köszönöm Nektek, hogy vagytok! Köszönöm Nektek, hogy léteztek! Köszönöm, hogy életem egyik legnagyobb ajándéka lettetek! Isten áldjon Benneteket! Lelkipásztori és baráti szeretettel! Imre atya”*

A stuttgarti híveket ez év nyaratól a Szatmári Egyházmegyéből származó Merlász Tibor atya látja el.

A jubiláns László atya és Péter atya, a hazatérő András atya és a betegnyugdíjba vonuló Imre atya további életére szerkesztőségünk nevében a Jóisten bőséges áldását kívánjuk!

Varga Gabriella és Vencser László

Gyermekeknek

KÖVESS ENGEM!

A nyári vakáció után elkezdődött az új iskolai év. A felhőtlen, játékkal teli szünidő befejeztével most újra a napi feladatoké, kötelességeké a főszerep. Annak idején, amikor én annyi idős voltam, mint Te, augusztus vége felé egyre szomorúbb szívvel számláltam a napokat: mennyi van még hátra a „szabadságból”. Aztán ahogy közeledtek szeptember első napjai, mégis elindult bennem a várakozás: milyen lesz újra találkozni az osztálytársakkal, barátokkal, a tanáraikkal?

Az egyik évben új diák érkezett az osztályunkba. Nem ismert közülünk senkit, nagyon egyedül érezte magát. Nem könnyítette meg a helyzetét, hogy néhány fiú folyamatosan ugratta, csúfolta, kiközösítette, csupán azért, mert idegen volt közöttünk. Akkor, kiskamaszként nem gondoltam bele, de ma már tudom, milyen nehéz időszak volt ez a számára: kitaszítottként élni egy közösségben.

Hasonlót érezhetett Jézus egyik tanítványa, a későbbi evangélista, Máté is, aki vámosként kereste kenyerét. Ez a foglalkozás a zsidók szemében bűnös munka

volt, emiatt pedig lenézett, megvetett, kitaszított emberként kellett élnie. Igaz, a munkája jólétet, anyagi biztonságot adott számára. Ebben a helyzetben érkezett el élete nagy találkozása: a találkozás Jézussal. A Mester odament hozzá és megszólította: „*Kövess engem!*” Nemcsak szóba állt a „bűnös”-rel, hanem elhívta, hogy kövesse Őt egy életen át – sőt a meghívás az örök életre szólt. És Máté, a „bűnös vámos” igent mondott. Micsoda nehéz döntés volt ez a részéről! Hiszen Jézust is bajba sodorta, mert a farizeusok most már a Mestert is vádolták: lám, szóba áll, együtt eszik a bűnösökkel! Máté ezzel az igennel a jól fizető állást, az anyagi biztonságot is hátrahagyta. Elveszítette addigi életét, de egy egészen új, jobb, örök életet nyert.

Ebben a hónapban, szeptember 21-én ünnepli Egyházunk Szent Máté apostolt és evangélistát. Legyen példa előtted is: ha bármikor olyan helyzetbe kerülsz, hogy nem fogad be, kitaszít a közösség, ujjal mutogatnak rád, abban biztos lehetsz, hogy Jézus szeret, hív és befogad.

Kovács Péter

ÖSSZETARTOZÁS

Hazaszeretet, nemzettudat, anyanyelv, közös történelmi örökség – szavak, amelyek egyértelműen kifejezik azt az eltéphetetlen szálát, amelyet az összetartozás jelent. Olyan erős kötelékek, amelyek átszövik a tudatot, a lelkiismeretet, az érzelmeket. Racionálisan talán nem is lehet a maga teljességében megmagyarázni. A családi környezetben kezdődik, az évek során érlelődik, az idő múlásával egyre jobban elmélyül, az események hatására tudatosodik.

Amikor 1980-ban, követve férjemet Rómába jöttem kettős, magyar–olasz állampolgárként, gyakran eszembe jutott a dal: „*Szívet cseréljen, aki hazát cserél.*” Gondolatban vitatkoztam a szövegíróval, hiszen éppen szívem miatt költöztem Rómába, de a férjem iránti szerelem és a hazaszeretet nem ütközött egymással.

Az elmúlt negyven évben számos alkalommal vettem részt a római magyarok ünnepségein, október 23-án a Via dei Cestari-n az 1956-os magyar forradalomra és összes névtelen hősére emlékezve, vagy Türr István szobránál a március 15-i koszorúzáson. Türr István mellszobra kiváltságos helyen, a mintegy 90 méter magas Gianicolo dombnak a Tevere folyó felé néző oldalán emelkedik, ahonnan egyedülálló látvány nyílik Rómára. Lá-bunk előtt hever az Örök Város több ezer éves történelme: kivehető a Forum Romanum, a pápa székesegyháza, a lateráni Szent János-bazilika, amelynek tetején a szentek szobrai mintha az égbolton állnának, a Santa Maria Maggiore kupolái vagy a Pantheon kör alakú épülete. Leírhatatlan érzés, hogy miközben szemünk előtt feltárul Róma ókori és keresztény

kultúrája, felcsendül kazettáról a magyar Himnusz, amelyet kokárdával a szívünkön mindnyájan meghatottan énekelünk.

A Szózat hangjainál felmerül a kérdés – hogyan lehetek hazám híve rendületlenül, ha külföldön élek? Én személyesen kiváltságos helyzetben voltam és vagyok, mert a Vatikáni Rádió magyar műsora révén kezdettől fogva állandó kapcsolatban maradtam a mai napig a hazával és az anyanyelvvel. De úgy gondolom, hogy a külföldön működő magyar kulturális, vallási központok, intézmények révén erre más és más formában mindenkinek lehetősége van. Ma különösen nagy szükség van arra, hogy közvetlen környezetünkben is tanúságot tegyünk hazaszeretetünkről, eloszlatva a Magyarországról alkotott tévhiteket.

Mindenképpen ide kívánczik, hogy az összetartozás nem zár ki, nem kicsinyít senkit, egyenlő tisztelettel tekint a többi nemzetre, de nem engedi, hogy a kívülállók, akik nem tudják vagy nem akarják megérteni, bármilyen módon megpróbálják felbontani, összekuszálni az összetartozás szálait.

Vertse Márta, Róma

Cserkész hírek

EGY NYÁR A „KORONA” JEGYÉBEN

Szavakkal nem lehet kifejezni, mennyire kár, amikor egy cserkészévi csúcspontjára, a nyári táborra nem viheti el cserkészeit egy csapatparancsnok. Egész évben a próbarendszer különböző pontjainak tanítása után végre eljönne az idő arra, hogy a tanultakat a fiatalok nyolc-tíz napon keresztül, sátorozás mellett, a természetben gyakorolhassák. Idén ez sajnos nem így volt. A Külföldi Magyar Cserkészek világszerte egymás után lemondták táborait: először a jubileumi nagytábort az Egyesült Államokban, majd az európai kerületi nagytábort. Sorban jelezték a csapatok is, hogy nem tudják rendezvényeiket, táborait megtartani. Ezért nem meglepő, hogy Európában közösen szurkolt mindenki, hogy minimális létszámmal kerületünk 14+ korosztálya egy mozgótáboron vehessen részt – és sikerült. Lapzártánkor a bécsi csapat is készül nyári csapat-táborára, amelyre az osztrák körzet másik két csapatát is meghívta. A szabályokat betartva nem lesz könnyű dolguk, de az osztrák cserkészek zellhofi cserkészközpontjának infrastruktúrája könnyíti a helyzetet.

Szakágképzések is voltak. Az innsbrucki regőscserkészek részt vettek a Burgenlandi Magyar Kultúregyesület kétnapos népzenei ünnepén, a bécsi cserkészek pedig egy vadoncserkészhetvéjét szerveztek Paláston. Végül Európában és az Egyesült Államokban Sas-toll-próbát is tettek néhányan. De mi is az a Sas-toll-próba? Próbáink közül az egyik legnehezebb, amelyen a cserkészek 24 órát tartózkodnak egyedül a természetben. Hálósák, izolír, víz, kenyér, gyufa és olvasnivaló – ennyit visznek magukkal. A mai digitális világban mekkora ajándék ez!

Végül a nyár folyamán voltak, akik rendszeres zoomolás keretén belül körzeti, kerületi, szövetségi, illetve fórumai témákat tárgyaltak.

Szövetségünk különböző országai-ban lassan véget ér a nyári szünet és ismét indulnak a cserkészfoglalkozások. Nem tudjuk, mi vár ránk, de minden bizonnyal feltaláljuk majd magunkat, és közösen találunk rá megoldást, bármit is görget felénk a sors. Jó munkát!

Schenk Angyalka, Innsbruck

MERT MEGTEHETTEM?

Sokszor, amikor hajnalban nem tudok aludni, olyan szentírástörténeteket veszek elő, amelyek foglalkoztatnak. Sokat izlelgetem, gondolkozom rajtuk, néha persze eredmény nélkül.

Sokszor hallok napjainkban embe- rektől azt, hogy *azért teszem, mert megtehetem*. Sokszor visszakerdezek, hogy ha esetleg rendben is van, hogy megteheted, de a következmény...?

A Teremtés könyve 3. fejezetében van erre egy jó példa. Isten megerem- tette a Paradicsomot. Mindent adott, ami az emberi élethez szükséges. Csak egy feltételt szabott: „*A kert közepén álló fa gyümölcséről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsetek, nehogy meghaljatok*” (Ter 3,3).

Semmi mást. Élhetek volna életük végéig boldogan, gondtalanul.

Csak hogy jön a kígyó megkörnyé- kezni Évát, aki nemcsak eszik a fa gyümölcséből, hanem Ádámot is bűnbe viszi. Elrejtőznek Isten elől, aki persze tudja, hogy mi történt. Szeretetteljesen megkérdezi Ádámot: „*Hol vagy?*” Az emberpár már tudja, hogy nem jót cselekedett, elkezd kitérő válaszokat adni. A kígyó volt, ő a bűnös. Ja és Éva, mert ő megkínált. De csak a jó és a rossz tudás

fájáról ettek. „*Lám, az ember olyan lett, mint egy közülünk, ismer jót és rosszat. De nem fogja kinyújtani kezét, hogy az élet fájáról is vegyen, egyék és örököké legyen!*” (Ter 3,22).

Hányszor vagyunk így mi is! A tiltott gyümölcs edesebb. De a következményekkel nem számolunk.

Pedig szabadság nincs következmények nélkül.

A középiskolai osztályfőnököm már az első órán azt mondta, hogy „*fiúk, mindent megtehettek, de számoljatok a következményekkel*”. Ez 1986-ban volt, Magyarországon. Lázadó osztály voltunk, de a határokat sohasem léptük át, mert ott voltak azok a fránya következmények. Osztályfőnöki, igazgatói és esetleg a kicsapás. Az egész életünkre kihatott volna.

Pilinszky János, Ne félj (részlet): „Én megtehetném és mégsem teszem, / csak tervezem, csak épphogy fölvetem, / játszom magammal, ennyi az egész, / siratni való inkább, mint merész. / Bár néha félek, hátha eltemet / a torkomig felömlő élvezet, / mi most csak fölkérődző förtelem, mi lesz, ha egyszer mégis megteszem?”

Funke Attila, München

ÉVFORDULÓK

1887. szeptember 9-én született:
Marton Boldizsár, P. Marcell
karmelita szerzetes, író

„*A Kereszt nemcsak örök Igazság, hanem a végtelen Szeretet kiengesztelője is. Krisztus egyetlen tette elegendő lett volna az Igazság kiengesztelésére. Az Istenember sokkal többre vállalkozott, mikor a földtekére lépett. A Szeretetnek a bűn által kioltott tüzeit jött újra fellobbantani. Ez a Kereszt a föld felé sugárzó végtelen Szeretetnek isteni művészettel megírt, a nagypéntek döbbenetes csendjében elhangzott örök ódája.*”

(Marton Boldizsár P. Marcell OCD)

1968. szeptember 23-án költözött az Örök Hazába:
Szent Pio atya
kapucinus szerzetes

„*Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!*”

(Pietrelcinai Szent Pio atya)

1897. szeptember 30-án tért vissza Teremtőjéhez:
Lisieux-i Szent Teréz
karmelita szerzetesnő, egyháztanító

„*Bízz Istenben annyira, hogy tudd, pontosan ott vagy, ahol lenned kell. Ne felejtse el a végtelen lehetőségeket, amelyek a hitből erednek. Használd az adottságokat, amelyeket kaptál, és add tovább a szeretetet, amely megadatott számodra. Légy elégedett abban a tudatban, hogy Isten gyermeke vagy. Legyen ez a tudat teljesen a tiéd, és adja meg lelkednek a dal, a tánc, a hála és a szeretet szabadságát. Ez mindannyiunké.*”

(Lisieux-i Kis Szent Teréz)

Könyvajánló

GONDOLATTÁR

Rendkívül érdekes, formabontó, ha úgy tetszik, hézagpótló kötetet jelentetett meg a tavalyi évben a Kráter Kiadó, *Gondolattár – történelemről, kultúráról, művészetekről, hitről, politikáról* címmel. Szerzője, Gaál Csaba negyven éve Németországban élő nyugdíjas sebészfőorvos (ferences öregdiák), akinek a Medicina Könyvkiadónál eddig tíz könyve látott napvilágot.

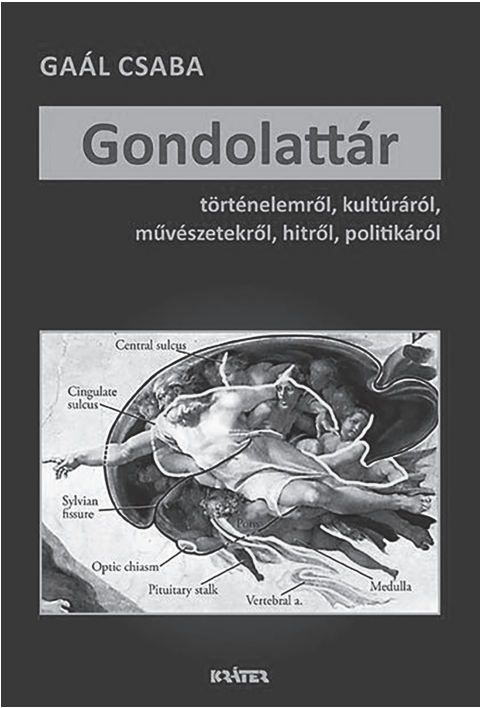
A hatalmas olvasottságról, kritikai érzékről tanúskodó és önkritikával is rendelkező szerző e recenzió szerkesztőjéhez, könyvét bemutatandó, az alábbiakat írta: „Gyakorló katolikus lévén, aggódva figyelem országunk, Európa, a világ, benne az Egyház jövőjét. Hivatáspolitikai publikációim, majd könyveim sorozata révén egyre élesedett kritikai szemléletem. Tudatosan műveltem, képeztem magam, egyre többet olvastam, érdeklődési köröm kitágult. Az örök elégedetlenség hajtott, hiszen kíváncsiságunkat nem visszanyesni, inkább fokozni kell. Harcias alkat vagyok, nehezen tűröm a nemtörődömséget, a (szellemi) lustaságot, a műveletlenséget, legkevésbé azonban az emberi butaságot. Hét évtizedes élettapasztalatom kötelez a feladatra, amely arra készítet: mielőbb elmész, mondd el, amit tudsz. Kodály után »európaiak között magyar, magyarok között európai próbálok lenni«. Ezzel indokolható, hogy számos kérdést egészen másként ítélek meg a hosszú távollét után egy idegen országból. Amikor az »otthon« szót használok, mindig Magyarországot értem alatta, hiszen magyar vagyok, ez a hazám. A mai észjárás szerint nem vagyok hibátlan, hiszen fehér; férfi és heteroszexuális, ráadásul keresztény vagyok.”

A szerző szenvedélyes szeretettel beszél arról, hogy hiába az elektronikus könyv előretörése, a bibliophil ember számára a könyv „műtárgy”, esztétikai alkotás, számára a művészet egyik ága: tervezés, szép nyomdatechnikai kivitel, tipográfia, amely több, mint szaktudás, ihletett hozzáértés, és a művel való harmónia, együttgondolkodás szükséges ahhoz, hogy egy valóban szemet gyönyörködtető kiadvány jöjjön létre. Komoly veszélynek tartja azt, hogy a netes tartalmak digitális olvasása miatt elvész a mélyolvasás képessége, mivel ez a formátum a nyomtatott termékhez képest nem ad minden érzékre ható élményt, a mélyolvasás elvesztése pedig nemcsak műveltségünket, de empátikus és kritikai képességünket is hátrányosan befolyásolja. A kritikai gondolkodás híján pedig elvész tanulási készségünk is.

Rendkívül érdekesek a hittel és a hitélettel kapcsolatos megállapításai is, sok-sok olvasmányélményére és neves

szerzőkre hivatkozással. „A szenvedés bele van szöve a világmindenség szövetébe” – mondja, „ahogy Isten ezzel a módszerrel látta jónak tökéletesíteni teremtményeit”.

A váci börtönben lévő rabok egy csoportjáról szóló dokumentumfilm kapcsán – ilyen önkritikus megállapítást valóban ritkán olvashat az ember – a következőket írja: „Őket látva, hallva, szinte szégyellem saját hitem nem kellő mélységét, ellentétben ezen megtért emberek hitével. Én belenőttem a hitembe, ők maguktól találták meg. Mennyivel többet ér az ő kereszténységük.”

Rendkívül érdekesek, elgondolkoztatóak és találóak az iszlám és a kereszténység találkozásával kapcsolatos megállapításai, Európa jövőjét féltő gondolatai. Egy helyen írja, hogy a mecset nem azonos a keresztény templom funkciójával. Rómában, a katolikusok fellegránál is található egy. Akkor lesz valódi egyenlőség, ha Mekkában is találhatunk egy katolikus templomot! Mekkába azonban a nem „igazhitűek” még be sem léphetnek.

Érdemes a kötetből mazsolázní, akár naponta egy-egy részt elolvasni és továbbgondolni. Sokat tanulhatunk, szellemi municiót kaphatunk e nagy-szerű műalkotásból.

Udvarhelyi Olivér

EMBERKATEDRÁLIS

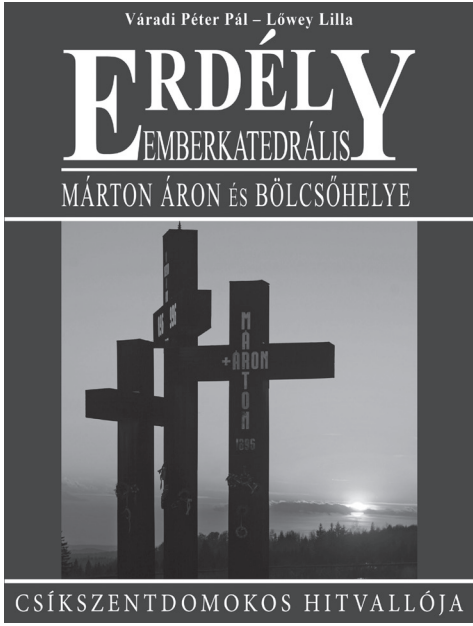
Márton Áron és bölcsőhelye – Csíkszentdomokos hitvallója címmel a főpásztor halálának negyvenedik évfordulójára jelentetett meg egy csodálatos albumot a veszprémi PéterPál Könyvkiadó (www.erdelyalbum.hu), amelyben Márton Áron emberi nagyságát, kiemelkedő személyiségének lélekformáló erejét, az iránta érzett tiszteletet és szeretetet, valamint drámai életútját mutatja be a bölcsőtől a sírig a Magyar Örökség-díjas szerzőpáros, Váradi Péter Pál és Lőwey Lilla.

Nagyrabecsülés, tekintély, elismerés, alázat övezte alakját s lengi körül ma is. Illyés Gyula nem véletlenül nevezte különleges szóeleménnyel *emberkatedrálisnak*. A szerzők ismeretterjesztő fotóalbuma a legendás püspök életét, elhivatottságát, Istenbe és az emberek-be vetett hitét mutatja be, kiemelve az erdélyi tájakhoz, az emberekhez, a szülőfaluhoz, Csíkszentdomokoshoz fűződő kapcsolatait, érzelmait.

Márton Áron olyan személyiség, aki ma is példakép lehet. Átszötte életét a magyar történelem: az első világháborúban Doberdónál harcolt, Trianon után képviselte a magyar közösséget, a Jad Vasem (Izrael Állam által 1953-ban alapított intézet) kitüntette a Világ Igaza címmel, mert kiállt a zsidóság mellett. A kommunizmus évei alatt üldözték. Egész életében csak a jót tette, következetesen ugyanazt képviselte végig, mégis 77 ezer oldalnyi anyag gyűlt össze róla a Securitaténál.

A fotóalbum beilleszkedik a szerzők kiemelkedő erdélyi egyéniségeket ismertető könyvei sorába, de több is ennél: a szülőfalu mellett bemutatja a gyulafehérvári püspökséget, valamint azt, hogy Márton Áronnak boldoggá avatása előestéjén máig élő tisztelete van, több, ma is aktív papot ő szentelt fel, akiknek személyéhez kötődő történetei, bérmlási emlékei vannak. De nem csak a katolikusok, hanem a protestánsok és a nem vallásosok körében is megkülönböztetett tisztelet övezi a nemzetért és a kommunizmus ellen való kiállásáért.

Egykori püspöki titkára, Bara Ferenc csíkdánfalvi plébános a kötet előszavában többek között a következőket írja: „...rendíthetetlen hitével belegyökerezve a biztonságos Sziklába, Istenbe, végezte papi és főpásztori munkáját. Ebbe a Sziklába kapaszkodva állta a viharok tépését és lett sziklaszilárd, aki a két világháború borzalmaiban, az üldözöttek védelmezésekor, a börtön falai között hat éven át 6202-es számú rabként, kényszerlakhelyének tíz évig tartó foglyaként, majd súlyos betegségében is tudta, hogy a sötét borulat mögött is ott van az Isten és beléje vetette bizalmát. Ezzel a hittel és meggyőződéssel báto-

rította 1944-ben papszentelési beszédében papjait: »az igazság védelmében és a szeretet szolgálatában az üldöztetés és börtön nem szégyen, hanem dicsőség«.

A kötet megrendelhető a kiadónál (ppkiado@gmail.com).

(UO)

Kozma László:
Katedrális

Katedrális, fenyőszál, sziklaember –
De mosolyod egy forrásban dereng fel.
És a kemény kövön mohabárony
Napfény csillan ünnepi paláston.

Kereszt alatt megrozkadó vállal
Krisztus, aki embersorsot vállal
Előtted járt, hogy vezessen fényben
cella mélyén a börtönsötétben.

Lepattannak lakatok és láncok
Mert belül hordoztad szabadságot.
Keresztutad börtönstációja,

De a néped emlékedet óvja,
És példád a század sziklaorma,
Szelíd szél szór utadra virágot.

A veszprémi PéterPál Könyvkiadó további, Erdély tárgyú honismereti és irodalmi fotóalbumokat kínál a www.erdelyalbum.hu honlapon.

ANALFABÉTA REGÉNYÍRÓ

Az egy hesszeni kisvárosban született, ötvenesztendős Tim-Thilo Fellmer fiatal korában a legkülönbözőbb fortélyokkal igyekezett palástolni, hogy képtelen összefüggő szövegek elolvasására, habár az írással is keményen küzdött. Így állandó félelemben élt, hogy elveszti a köztisztasági hivatalnál betöltött szerény állását. Egy napon azonban mégis sorsdöntő elhatározásra szánta el magát és nyíltan felfedte előljárói előtt fogyatékoságát. Alighanem szerencséje volt, mert megértésre talált és főnöke lehetővé tette számára a gyermekkorban elmulasztott ismeretek pótlását.

Tim-Thilo Fellmert ma már ifjúsági regények szerzőjeként ismerik, aki rendszeresen járja Németországot, hogy saját példáján keresztül hívja fel a figyelmet az írás-olvasás időben történő zökkenőmentes elsajátításának lehetőségére. Közel nyolcmillióra tehető ugyanis azoknak a száma, akik

nem tudnak összefüggő szöveget elolvasni és képtelenek teljes mondatok leírására is, ezért állandóan kisebbségi érzéssel küzdenek, és így idővel jó-részüik a társadalom peremére szorul. A jelenséget *funkcionális analfabétizmus*ként tartja számon a szakirodalom és ez a téma már jó ideje a Hamburgi Egyetem nyelvtudományi fakultásának egyik igen fontos kutatási területe. Az egyetem nemrég tanulmányt tett közé, amelyből kiderül, hogy túlnyomórészt férfiak küzdenek a funkcionális analfabétizmus problémájával, de csaknem félmillióra tehető azoknak a száma, akik egyáltalán nem tudnak sem írni, sem olvasni. Tény, hogy ezt valamenyien különböző trükkökkel próbálják elkendőzni.

A tanulmány elkészítői választ keres-tek arra is, hogy Németországban, ahol hatéves kortól minden gyermek tanköteles, miként lehetséges ilyen nagyará-

nyú írástudatlanság. Az egyetem nyelv-tudományi fakultásának munkatársai azt is kiderítették, hogy leginkább azok körében magas a funkcionális analfabétizmus szintje, akiknek már a szülei is csupán nehezen birkóztak a betűvetés és olvasás elsajátításával, gyermekeik pedig már otthon tapasztalt ügyes alkalmazkodással viszonyultak az általános iskola első osztályában előadott tantárgyhoz. Tanáraik pedig, ahelyett, hogy időt szenteltek volna rájuk, gyen-ge képességy diákokként egyszerűen felsőbb osztályba engedték őket, hogy aztán mielőbb elhagyhassák az iskolát és olyan foglalkozásba kezdhessenek, amelynél továbbra is palástolni tudják fogyatékoságukat. Németországban a tanügy az egyes tartományok hatáskö-rebe tartozik, ezért a helyi kormányza-tok egy ideje némileg egymástól eltérő módon ugyan, de átfogó erőfeszítésekbe kezdtek az írástudatlanság végleges fel-

számolására. Szászországban például 15 millió eurót fordítanak arra, hogy a felnöttek is elsajátíthassák az írás-olvasás tudományát. Hogy az akcióban minél többen részt vegyenek, minden-kinek szavatolják a titoktartást, azaz gondoskodnak arról is, hogy még az érintettek munkahelyén az előljárók se értesüljenek a tanfolyamra jelentkező analfabéták személyazonosságáról.

Makkvári György

ISMERJEN MEG MINKET KÖZELEBBRŐL!

Bizonyára sokakban feltevédik a kérdés az újság impresszumába foglalt nevek láttán: kik ők, akik ettől az évtől a lap megmaradásáért folytatott erőfeszítésekből részt vállaltak, tartalmának alakításában közreműködnek? Vajon mivel foglalkoznak, mit lehet tudni róluk? Sorozatunk folytatásában négy szakmai tanácsadónkat mutatjuk be.

Sajgó Szabolcs SJ

1951. augusztus 7-én született Budapest-Kelenföldön. A Veres Pálné Gimnáziumban érettségizett, majd filozófiát és teológiát tanult Esztergomban és Budapesten. 1968-ban csatlakozott a Regnum Marianum Közösséghez. 1974-ben szentelték esztergomi egyházmegyes pappá a Budapest XI. kerületi Szent Imre-templomban. Hét évig egyházmegyes papként szolgált, majd útja 1981-ben Belgiumba, 1982-ben pedig Kanadába vezetete. 1982. július 31-én Kanadában belépett a jezsuita magyar rendtartományba és a torontói noviciátus elvégzését követően 1984-ben

letette szerzetesi fogadalmait. 1985-től a Külföldi Magyar Cserkészszövetség tagja, 1987-től tisztje volt. 1985-től *A Szív* újság szerkesztésével és kiadásával is foglalkozott; 1990 januárjában Kanadából visszatelepítette azt Magyarországra. 1990-től a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) alapítótagja és sok évig alelnöke, 1990 és 1994 között az induló Szent Ignác Szakkollégium lelkesítője volt. Szintén 1990-től a SZÍV Szentjánosbogár Mozgalom alapítója és vezetője, 1990 és 2010 között a Katolikus Egyetemért Alapítvány kuratóriumának tagja. 1993-ban megalapította a dobogókői Manréza Lelki és Kulturális Központot és 2008-ig vezette is. Közben 1994 és 1999 között a Magyar Pax Romana országos lelkésze, éveken át a tábori lelkészek spirituálisa, a polgári szolgálatra készülők oktatója, a *Manréza Füzetek* sorozat szerkesztője volt. A vallásközi párbeszédet szolgáló világszervezet, az Együttműködő Vallások Kezdeményezésének 1998-tól meghívottja, majd 2005-ig az európai vezetőség tagja; 2002 és 2007 között a Keresztény Élet Közösségének magyarországi egyházi asszisztense. Lelkigyakorlatokat 1983 óta, csendmeditációs szemlélődő lelki-gyakorlatokat 1992 óta vezet és kísér rendszeresen. 2008-ban előljárója vis-

szakúldta Kanadába, hogy a torontói Szent Erzsébet-templom plébánosaként szolgáljon. Ez idő alatt a Kanadai Magyar Papi Egység elnöke is volt. 1990 és 2010 között, majd 2014-től ismét a magyar jezsuita rendtartomány konzultora, 1990-től 2014-ig a provincia gazdasági tanácsadója, 2014–2017 között ökonómusa. 2014-től a rend budapesti lelkeségi és kulturális központja, a Párbeszéd Háza igazgatója. 2017-től a Magyar Jezsuita Menekültszolgálat és a Lehetőségek Iskolájának rendi felelőse. Íróként, költőként, versfordítóként és képzőművészeti kiállítások kurátoraként is aktív tevékenységet folytat. Dél-Amerikától Ázsiáig sok helyen megfordult, utóbb Irakban, Szíriában, Egyiptomban, Kongóban és Kenyában. Az üldözött keresztények, a periférián élők felé fordulást küldetésének tekinti. A Hungary Helps Program jószolgálati nagykövete.

Szőcs Csaba

Ditróiként Gyergyószentmiklóson született 1982. augusztus 2-án. Teológiai tanulmányait a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán és a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen végezte.

Jakubinyi György érsek 2007. június 24-én szentelte pappá a gyulafehérvári székesegyházban. Segédlelkészként 2007-től 2009-ig Marosvásárhelyen a Keresztelő Szent János-plébánián, majd 2009-től 2010-ig Kolozsváron a Szent Mihály-plébánián szolgált. Innen plébánosként Kolozsra került és három évet töltött ott. Ezt követően, 2013–2015 között Nagyváradon az Erdélyi Mária Rádió műsorigazgatójaként tevékenykedett. Innen visszavezette útja Kolozsvárra, ahol főpásztora a Verbum Keresztény Kulturális Egyesület igazgatójává nevezte ki. Közben 2015-től 2017-ig a Szent Mihály-plébánián besegítő lelkész-ként is dolgozott, három évvel ezelőtt,

2017-ben pedig igazgatói munkájának megtartása mellett a szászfenesi római katolikus egyházközség plébánosa lett. Időnként ellátogat Hollandiába, hogy ottani magyar katolikus közösségekkel együtt ünnepelje, anyanyelvükön, az Eucharisziát. Ennek révén az elmúlt években közelről is megismerhette a diaszpórában élő magyarok örömeit és gondjait.

Varga János

1960. április 12-én született Budapesten. Első diplomáját 1984-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen, teológiai tanulmányait pedig 1995-ben fejezte be a Bécsi Egyetemen. Már szemináriumi éveit alatt részt vett a Comunione e Liberazione (Közösség és Felszabadulás) mozgalomban és később lelkipásztorként is segítette a közösség munkáját. Pappá 1995. június 17-én szentelték Esztergomban.

Káplánként 1995–1997 között Budapesten a Gyümölcsoltó Boldogasszony-kápolnaigazgatóságon, 1997–1999 között az Örökimádás-templomigazgatóságon, 1999–2000 között Budapest-Albertfalván, majd 2000-től 2007-ig a Budavári Nagyboldogasszony-főplébánián, a Mátyás-templomban szolgált. 2007-től 2010-ig plébánosként vezette a remetékertvárosi Szentlélek-plébániát. 2010. augusztus 1-jétől az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye bécsi szemináriuma, a Collegium Pázmáneum rektora. Sok éven keresztül részt vett zarándoklatok szervezésében, ifjúsági munkában, a Máltai Lovagrend fogyatékkal élőknek szervezett nemzetközi táborainak lebonyolításában. 2002 óta jelen van a Házas Hétvége Mozgalom életében, 2005 óta budapesti, majd 2007–2016 között nemzeti felelős papként a Szirmai, a Schubert és újra a Szirmai házaspár oldalán. Tevékenykedik a médiában, ezt az evangelizálás egyik eszközének tekinti. Gyakran hallhatjuk tudósításait a Vatikáni Rádió-

ban, olvashatjuk beszámolóit a *Magyar Kurír*-ban és másutt. Az ő nevéhez fűződik a budavári főplébánia lapja, a *Várunk* megalapítása is. Közel áll hozzá a művészet világa, bécsi szolgálatában is a lelkigondozást zenei, irodalmi és más kulturális programok szervezésével teszi gazdagabbá, teljesebbé. Mindszenty József bíboros-hercegprímás emlékének és szellemi hagyatékának ápolása terén is élen jár. Minden cselekedetében megmutatkozik legfőbb alapértéke és vezérlőelve, amit papi mottójával is kifejezett: „*Krisztus szeretete sürget minket*” (2Kor 5,14).

Vértessaljai László SJ

1953. október 20-án született Tapolcán. 1982-ben szentelték pappá, közben Rómában a Collegium Germanicum et Hungaricum növendékéként a Gregoriana Egyetemen tanulmányokat folytatott. A jezsuita rendbe 1992-ben lépett be. 1994-től két évig a Szent Ignác Kollégium igazgató-lelkésze volt. 1996–2002 között Rómában a Vatikáni Rádió magyar adásainak szerkesztőjeként és a Collegium Germanicum et Hungaricum

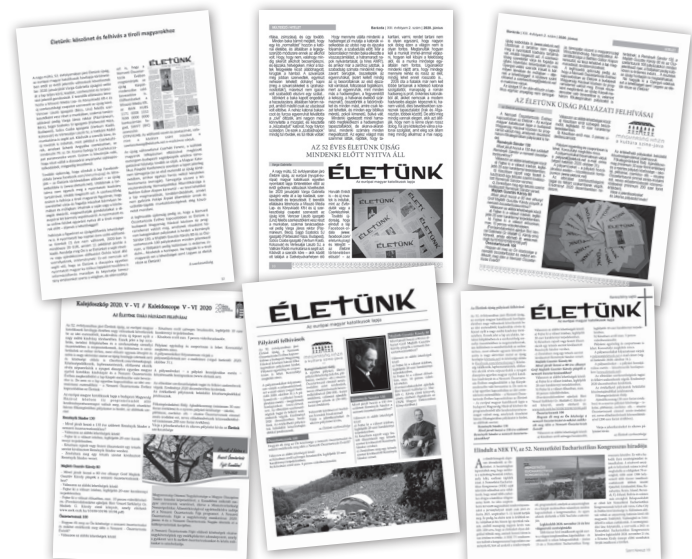

magyar spirituálisaként tevékenykedett. Magyarországra visszatérve a tartományfőnök helyettese és *A Szív* lelkiségi, kulturális és önismereti folyóirat szerkesztőbizottságának elnöke lett. A lap sok érdekes sorozatot közölt a tollából, amelyekhez az illusztrációkat is nagyrészt ő fényképezte. 2005-től 2014-ig a budapesti Jézus Szíve-templom igazgatói és a Jézus Szíve-rendház előjárói tisztét töltötte be. Ezekből a feladatköréből tért vissza 2014-ben a Vatikánba, azóta ismét a szentszéki rádió magyar adásainak felelős szerkesztője és a Római Német–Magyar Kollégium magyar spirituálisa. Mindemellett újabb, ezúttal egyházművészeti tanulmányokat folytat a Gregoriana Egyetemen. Hangját sokan szívesen hallgatjuk a rádió hullámhosszán és jegyzeteit is szívesen olvassuk a médiában.

KÖSZÖNJÜK A SAJTÓ ÉS A MÉDIA KITÜNTETŐ FIGYELMÉT!

Az idei esztendő első nyolc hónapjában mintegy húsz alkalommal lehettünk tanúi Székelyföldről Kanadáig a sajtó, média irányunkban megnyilvánuló kitüntető figyelmének. A májusi számunkban közölt összefoglaló óta a budapesti *Szent Kereszt Ökumenikus Magazin* ismét tájékoztatta olvasóit a lapunk háza táján felfedezhető aktualitásokról – *Az Életünk újság pályázati felhívásai* (2020. július, 19. oldal) –, továbbá a torontói *Kalejdoszkóp* folyóirat május–júniusi számában, a *Csiksomlyó Magazin* ez évi kiadásában és a Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészségének a honlapján is ott találjuk pályázati felhívásainkat. Az erdélyi Gyergyóújfalu község közéleti és kulturális hírlapja, a *Barázda* két cikket közöl rólunk, *Az 52 éves Életünk újság mindenki előtt nyitva áll* és *Az Életünk*

újság pályázati felhívásai címmel (2020. június, 10–11. old.). Hasonlóan nagy örömrőlre az *Életünk: köszönet és felhívás a tiroli magyarokhoz* című írásunk is helyet kapott a tiroli magyarság tájékoztatója, a *Rikkancs* újság hasábjain (2020. június, 129. szám, 12. oldal). A Gyulafehérvári Főegyházmegye honlapján újságunk többször is szóba került, legutóbb júliusban a Varga Gabriellával közölt nagyinterjúban. Összefoglalta utóbbi időbeli híreinket a Magyar-Hon-Lap (www.mkdsz.hu) is. Legfrissebb médiaeseményként pedig az ORF Burgenland magyar rádióadása készített interjút lapunk főszerkesztőjével az elmúlt hónapokban megvalósult webfejlesztéseink kapcsán. Végtelenül hálásak vagyunk továbbra is a világ magyar nyelvű sajtó- és médiaorgánumainak mindezerért! (*Szerk.*)

MAGYAR SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA
London: Hungarian R.C. Chaplaincy / Szent István Ház, Ft. Csicsó János főlelkész; W5 4EA London, 62 Little Ealing Lane; Tel./Fax: +44-20/8566-0271; E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com; Web: www.szentistvanhaz.org és www.facebook.com/szentistvanhaz.london. Szentmise minden hónap 1. és 3. vasárnapján 11.30-kor. További misézőhelyek: Bristol, Cambridge, Luton, Manchester, South Croydon.
AUSZTRIA
Bécs: Wiener Ungarische Katholische Gemeinde / Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész; A-1070 Wien, Döblergasse 2/30b; Tel.: +43-1/526-4972; E-mail: bmke@katolikus.at; Web: www.katolikus.at és www.facebook.com/KMEMWien. Szentmise vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. További misézőhelyek: Baden, Leesdorfer Hauptstr. 74., minden hónap második vasárnapján 16.30-kor és Bécsújhely, Szent Katalin-kápolna, Domplatz 1., minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor.
Collegium Pázmáneum: Ft. Varga János rektor; A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14; Tel.: +43-1/319-1403; E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com; Web: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise szombatonként 17.00-kor.
Burgenland, Kismarton: Vikariat für ungarische Belange, Ft. Pál László, Diözese Eisenstadt; A-7000 Eisenstadt, St. Rochus-Straße 21; Tel.: +40/676-880-708-346, +40/2682-777-346; E-mail: laszlo.pal@martinus.at; Web: www.martinus.at. Szentmise hónap 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, A-7000 Eisensadt im Josef Haydngasse 31.
Burgenland, Alsóőr: Katholische Pfarrramt, Ft. Gáspár Adalbert; A-7501 Unterwart 226; Tel.: +43-33/523-4108; vasárnaponként 9.45-kor.
Burgenland, Felsőőr: Ft. Gáspár Adalbert; A-7400 Oberwart, Stenamangerstraße 13; vasárnaponként 8.30-kor.
Burgenland, Felsőpulya: Ft. Lehrner Hannes; A-7350 Oberpullendorf, Hauptstr. 66; hónap 1. vasárnapján 8.45-kor.
Burgenland, Középpulya: Ft. Ghinari Johann; A-7350 Mittelpullendorf, Ungargasse 62; hónap 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.
Graz: Msgr. Molnár Ottó; Tel.: +43-316/6821-242; E-mail: otto.molnar@laposte.net. Ft. Holló István; Tel.: +43-676/8742-6711; E-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.
Innsbruck: Magyar Ház, A-6020 Innsbruck, Richard Wagner Str. 3. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján. Érdeklődni: Hanák Beatrix, +43/650-794-9595.
Linz/Wels: Ungarnselsorgezentrum der Diözese Linz, Ft. Szabó Ernő; A-4600 Wels, Herrenstr. 2.; Tel.: +43-732/341-175; E-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at. Miseshelyszínek: Linz, Guter Hirte (Jó Pásztor-) templom, Am Steinbühel 31, A-4030 Linz, minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján és Wels, St. Stephan/Lichtenegg (Szent István-) templom, Königsederstr. 20, A-4600 Wels, minden hónap 2. és 4. vasárnapján.
Klagenfurt: Kapuziner Kirche; A-9020 Klagenfurt, Waaggasse 15., szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor.
Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az orsolyita templomban, A-5061 Salzburg, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/8172-1232.
BELGIUM
Brüsszel: Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, P. Havas István Sch.P.; 1050 Bruxelles, rue de l'Arbre Bénit 123; Tel.: +32-2/64-96-188, mobil: +32-487/614-063; E-mail: havas.istvan@piarista.hu; aumonerie-desetrangers@skynet.be; Web: www.bmnk.be. Szentmise minden vasárnap 10.30-kor és 18.00-kor, 123 rue de l'Arbre Bénit, 1050 Ixelles és Église Sainte-Famille, Place de la Sainte-Famille, 1200 Woluw-Saint-Lambert. További misézőhelyek: Leuven; Liège, Abbaye Paix Notre-Dame des Soeurs Bénédictines, 54 boulevard d'Avroy, 4000 Liège, havonta egy alkalommal (szombat, 15 órakor) a Bencés Nővérek templomában.
CSEHORSZÁG
Prága: Prágai Magyar Katolikus Plébánia, Ft. Balga Zoltán; Telefon: +420-734-688-656; E-mail: info@katolikus.cz; Web: www.katolikus.cz és www.facebook.com/Prágai-Magyar-Katolikus-Plébánia-1769510549979963/. Miseshelyszin: Belvárosi Szent Henrik Templom, 110 00 Prága 1., Jindřiska 30.
FRANCIAORSZÁG
Párizs: Mission Catholique Hongroise / Párizsi Magyar Katolikus Misszió; F-75010 Paris, 42, rue Albert Thomas; Tel.: +33-1/42-086-170, E-mail: missioncatholique@orange.fr; Web: www.magyarmisszio.info és www.facebook.com/Parizsi.Magyar.Katolikus.Misszio.
HOLLANDIA
Hollandiai Magyar Római Katolikus Egyházközségi Tanács: E-mail: hagai.magyar.katolikusok@gmail.com; Web: http://fritsvangaans.wix.com/ekt-den-haag és www.facebook.com/EKT-hollandiai-magyar-katolikusok-119459806451156.
Amszterdam: Obrechtkerk, Obrechtstraat 30. NL-1071 KM Amszterdam.
Eindhoven: Sint Joriskerk, Sint Jorislaan 51, NL-5614 AA Eindhoven.
Hága: Hágai Magyar Katolikusok, Onbevekt Hart van Maria Kerk (Marlotkerk); NL-2594 CK Den Haag, Bloklandenplein 15. Facebook: www.facebook.com/HagaiMagyarKatolikusok.
Helmond: Pauluskerk, Paulus Potterstraat 2., NL-5702 CW Helmond.
Vianen: Vianeni Magyar Otthon, Panoven 17A, NL-4133 NG Langeweg, 145. sz. házzal szemben van a bejárat.
Wassenaar: Sint Jozefkerk, Van Cranenburchlaan 31. NL-2241 PJ Wassenaar (Parklaan 28 (kerk) / van Cranenburchlaan 31 (Pastorie); Tel.: 070-511-4262; E-mail: secretariaat@sintjozefwassenaar.nl.
LENGYELORSZÁG
Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.
LUXEMBURG
Ft. Lukács József és Havas István Sch.P., 8032 Strassen, 2 place des Martyrs. Havonta egy alkalommal.
MALTA
Naxxar, Santwarju Gesu Hniena Divina-templom. Évente háromszor van magyar szentmise (vasárnap 17.30-kor).
NÉMETORSZÁG
Augsburgi Egyházmegye: Ungarische Katholische Mission / Augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió, Ft. Csibi Sándor; D-86152 Augsburg, Henisiusstr. 1.; Tel.: +49-821/3166-8960 vagy +49-821/3166-8961; E-mail: iroda@augmis.de; Web: www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de, https://augsburgi-katolikusok.de/. Misézőhelyek: Augsburg, St. MAX-templom, Franziskanergasse. 4.; Kempten, St. Mang, Mariá

Himmelfahrt-templom, Friedrich-Ebertstr. 1., Neuburg an der Donau.
Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános és Dankó István atya (Amberg). Szentmisék: Caritas Seniorenheim St. Josef-kápolnája, Giesbertstr. 65., Nürnberg, kéthetente. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, tel.: +49-1/763-803-3699.
Freiburgi érsekség: Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator; D-68723 Plankstadt, Schwetzingen Str. 32. Havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.
Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Ungarische Katholische Mission, Ft. Rasztovác Pál; D-20535 Hamburg, Bürgerweide 35; Tel.: +49-40/250-7783. Misézőhelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.
Kölni Főegyházmegye, Esseni és Aacheni egyházmegyék: Katholische Ungarische Gemeinde im Erzbistum Köln / A Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészsége, Ft. Lukács József; D-50676 Köln, Am Rinkenpfuhl 10; Tel.: +49-221/3377-8517; E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; Web: www.ungarnzentrum.de és www.facebook.com/Ungarische.Gemeinde. További misézőhelyek: Bergisch-Gladbach, Bonn, Duisburg, Düsseldorf, Essen, Herzogenrath, Köln, Köln, Wuppertal.
Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Katholische Ungarische Gemeinde / Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség Frankfurt; Dr. Johannes zu Eltz, Stadtdékan plébániai ügyvezető; D-60487 Frankfurt am Main, Ludwig-Landmann-Str. 365; Új postacím: D-61440 Oberursel, Altenhöfer Weg 61; Telefon: +49/1515-871-9831. Lelkipásztori munkatárs: Bodrogi Szilvia, s.bodrogi@erzsebet-frankfurt.de; Egyházközségi titkárnő: Baresay Andrea, pfarbuero@erzsebet-frankfurt.de. Web: www.magyar-katolikusok-frankfurt.de és www.facebook.com/MagyarKatolikusEgyhazkozsseg. Szentmise minden hónap 2. és 4. vasárnapján 15.30-kor, Frankfurt am Main, Herz-Marien-Kirche, Auf dem Mühlberg 14. További misézőhelyek: Griesheim (Darmstadt), Gießen, Mainz, Wiesbaden-Delkenheim.
München-Freisingi Főegyházmegye: Ungarische Katholische Gemeinde / Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Merka János; D-81925 München, Oberföhringer Str. 40.; Tel.: +49-89/2137-4230 (Titkárság: Varga Katalin titkárnő) és +49-89-2137-4233 (Lukács Tibor lelkipásztori munkatárs); Fax: +49-89/2137-4234; E-mail: info@ungarische-mission.de, Ungarische-Gemeinde.muenchen@eomuc.de; Web: www.ungarische-mission.de. Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézőhelyek: München, Rosenheim, Erding, Landshut, Bad Tölz, Waldkraiburg.
Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék: Münster Magyar Katolikus Misszió / Münsteri, Osnabrücki és Paderborni Egyházmegyék magyar közösségei, Ft. Simon Péter; D-48157 Münster, Middelfeld 24; Tel.: +49-251/932-57-288; E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de; Web: https://sites.google.com/view/ungarisch/ és www.facebook.com/ungmis. Misézőhelyek: Bielefeld, Bocholt, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.
Passaui Egyházmegye: Ungarische Mission Passau / Passau Magyar Misszió, Ft. Kovács János; D-84375 Kirchdorf am Inn; D-94036 Passau, Breslauer Str. 2.; Tel.: +49-85/712-332; E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Web: https://sites.google.com/site/magyarmissiopassau/ és www.facebook.com/magyarmissio.passau.
Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Ungarische Katholische Gemeinde / Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Merlás Tibor; D-70186 Stuttgart, Albert-Schäffle Str. 30.; Tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/ 236-7393; E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de, mtibor1960@gmail.com; Web: www.stuttgarti-katolikusok.de és www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok; D-89073 Ulm, Walfischgasse 17.; Tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575- 370-1412. Misézőhelyek: Balingen-Frommern, Biberach an der Riss, Böblingen, Eisingen, Friedrichshafen-Berg, Heidenheim an der Brenz, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg-Hoheneck, Munderkingen, Reutlingen-Orschel-Hagen, Schwäbisch-Gmünd, Stuttgart, Ulm, Tuttlingen, Weingarten.
Würzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Koncsik Endre; D-97070 Würzburg, Domerschulstr. 2.; Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866- 2599.
NORVÉGINA
www.nufo.no/makao. Húsvétkor, augusztus 20-án és karácsonykor ünnepelnek magyar nyelven szentmisét, más-más, az alkalomra odautazó lelkipásztorok szolgálata által.
OLASZORSZÁG
Róma: Mons. Dr. Németh László olaszországi magyar főlelkész; I-00143 Roma, Via Colle di Mezzo 13; Tel.: +39/348-795-2165; E-mail: italianmissiohu@gmail.com; Facebook: www.facebook.com/laszloimre.nemeth.1. Szentmisék: Santa Maria dell'Orazione e della Buona Morte, Via Giulia 262, I-00186 Roma (RM), minden hónap utolsó vasárnapján 10.30-kor (kivéve július, augusztus); Szent István Ház, kápolna, Via del Casaleto 481 és Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. További misézőhelyek: Bologna, Catania, Firenze, Loreto, Milánó, Padova, Palermo, Parma, Torino.
SVÁJC
Bázel: Röm. Kath. Ungarnmission / Bázei Magyar Katolikus Misszió, Ft. Pál István; CH-4123 Allschwil, Binninger Str. 45.; Tel.: +41-76/518-5440; Web: www.ungarnmission.ch. Miseshelyszin: Sacré Couer-templom, Feierabendstr. 68., CH-4051 Basel, minden vasárnap 8.50-kor.
Bern: Röm. Kath. Ungarnmission, Ft. Pál István; CH-3073 Gümligen, Pf. 102.; Web: www.ungarnmission.ch. Miseshelyszin: Viktoriaheim-kápolna, havonta kétszer 11.45-kor.
Genf: Genfi Magyar Katolikus Misszió, CH-1216 Cointrin GE, Chemin du Ruisseau 36.; Tel.: +41-22/791-0458; Web: https://katolikus.ch/. Miseshelyszin: Cointrin-kápolna, minden hónap első és harmadik vasárnapján 10.30-kor.
Lausanne: Tel.: +41-76/483-7394. Miseshelyszin: Servan-kápolna (Chapelle de Servan), Chemin Eugène-Grasset 12, CH-1006 Lausanne, a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombatokon 18.00-kor.
Tägerwilen: Bruder Klaus-templom, Ernst-Kreidolfstrasse, CH-8274 Tägerwilen, minden hónap első vasárnapján 17.00-kor.
Zürich: Szent István Magyar Katolikus Misszió **Zürich,** Ft. Varga Péter; CH-8057 Zürich, Winterthurerstr. 135.; Tel.: +41-44/362-3303; E-mail: peter.varga@mail.ch iroda@magyar-misszio.ch; Web: http://magyar-misszio.ch. Szentmise minden vasárnap 12.00-kor és minden első pénteken este 17.30-kor, Bruder Klaus-templom, Milchbuckstrasse 73, CH-8057 Zürich. További misézőhelyek: Frauenfeld, Schaffhausen, Uster, Winterthur.

Ennél részletesebb adatbázisunkat megtalálja honlapunkon: www.eletunk.net/miserend

HAGIA SOPHIA

A híradások részletesen beszámoltak a bizánci építőművészet csúcsteljesítményének tekintett isztambuli Hagia Sophia mecsetté alakításáról. A múlt század harmincas évei óta múzeumként működő épület Erdogan török államfő utasítására ismét mecset lett, amelyben a 2020. július 24-én tartott elsőpénteki imán – az elnök jelenlétében – több ezren vettek részt. Az egykori bazilika nem először vált mecsetté, ugyanis miután az oszmán birodalom 1453-ban bekebelezte a városállammá zsugorodott Bizáncot, rövidesen lekerült a templom kupulájáról a kereszt. Ezúttal azonban nemzetközi megütközést váltott ki Erdogan elnök döntése, amely lényegében egy hosszabb folyamatra tett alighanem végső pontot, mert már a '80-as évek óta a török kormányok szemet vetettek a Hagia Sophiára. Igaz, hogy múzeummá nyilvánítása is váratlanul érte a közvéleményt. 1934 őszén a laikus török állam megalapítója, Musztafa Kemál pasa a színpalak mögött ankarai minisztertársait rábírta annak a dekrétumnak az aláírására, amely alapvetően változtatott a Hagia Sophia addigi státusán és mindenki számára – persze belépővel – hozzáférhetővé tette Isztambul egyik leghíresebb épületét. Kevesen tudják, hogy ezt a dokumentumot a hadseregére támaszkodó pasa már Atatürk-ként írta alá, ezáltal is kidomborítva, hogy szakított az egykori iszlám birodalom társadalmi örökségével. Az akkori döntés meghozatala körüli sietségre utal, hogy a hívők előtt már jó ideje állítólagos renoválás miatt bezárt mecset keresztény mozaikjainak letisztításán dolgozó Thomas Whittemore amerikai Bizánc-szakértőt is meglepetésként érte. Atatürk és kormánya azzal érvelt, hogy kiapadtak azok az anyagi források, amelyek biztosították a Hagia Sophia iszlám imahelyként történő fenntartását.

Néhány évvel Bizánc elfoglalása után a szultán alapítványt létesített, amely lakóépületek, bazárok, karavánszerájok, sőt még két nyilvános fürdő igencsak busás bevételéből gondoskodott a me-

csetté alakított bazilika egyházi és természetbeli költségeinek fedezéséről. Ez az alapítvány azonban az évszázadok során tönkrement, ez pedig meggyőző ténynek bizonyult azon cél elérésére, hogy az ankarai államkasszáat súlyosan terhelő mecsetet kulturális forrásokból pénzelhető múzeummá nyilvánítsák. Atatürk döntése arról is gondoskodott, hogy a viszonylag magas belépőt fizető látogatókat jól felkészült idegenvezetők fogadják. Az ő kiképzésüket egy svájci turisztikai szakönyvíróra bízta, aki az amerikai Thomas Whittemore-ral együtt nemcsak a XV. század végén lemeszelt, de jó állapotban maradt keresztény mozaikokat tette ismét láthatóvá, hanem több legendát is elhagyva, főleg az épületre vonatkozó valós tények közlésére ösztönözte a látogatók kalauzolására készülő tanítványait. Ennek során idézte Procopius korabeli történezszt is, aki szerint az 537. december 26-án, Julianus kelet-római császár jelenlétében felszentelt bazilika kupulájának alapja eltűnni látszott, és úgy festett, mintha egy aranyláncon függeszkedne le a mennysorzágból. Csaknem ezer éven át a Hagia Sophia volt a Konstantinápolyi Patriarchátus székhelye és az uralkodókat is ebben a bazilikában koronázták. A XIII. század elején a keresztetek kifosztották – akkor került a négy bronzló is a velencei Szent Márk-székesegyház mellvédjére – és római katolikus templommá alakították át. 1453-ban Konstantinápoly eleste után az oszmán törökök mecsetté alakították át és minareteket építettek a templomhoz. Mivel az iszlám tiltja az emberábrázolást, a templom mozaikjait bevakolták. Egy részüket ma is a vakolat fedi. A Hagia Sophia ismét mecsetté történt átalakítása következtében a korábban letisztított mozaikokat is óriási méretű kendőkkel borították be. Erdogan török elnök vallási jellegű döntésének politikai kihatása azonban nemcsak Ankara és Athén viszonyát árnyékolta be, hanem továbbterhelte az Európai Unió és Törökország amúgy is feszült kapcsolatát.

Vinceze András

Kövessen minket a világhálón is:
www.eletunk.net
Értékes nyereményekért keresse pályázati felhívásainkat!

Köszönjük, hogy újságelfőfizetést ajándékozott:

- Mustos Edit Kölnből Mustos Péter részére Miskolcra és Welther Mária részére szintén Miskolcra.
- A Nagy György és Nagyné Bojársky Katalin házaspár Bécsből dr. Kővári Katalinnak és dr. Czvikovszky Tibornak Budapestre, valamint Csobánczy Józsefnek Csobánkára.

Jócslekedetüket Isten fizesse!

Köszönjük a támogatást!

- Dávid Melinda és Ferenc: 50 EUR;
- Mustos Edit: 10 EUR;
- Fábián Mátyás: 100 EUR.

Hozzánk való jószágukat Isten fizesse!

Kiemelt partnerünk:
Magyarság Háza, Budapest

magyarságház
a kultúra színe-java

Lapunk megjelenése megvalósult a Magyar Kormány támogatásával. A Bethlen Gábor Alap hozzájárult a kiadónk működésével és ezzel a lapunk fenntartásával kapcsolatos költségekhez.

ÉLETÜNK
Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MISSZIÓ MÉDIA LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ KFT.
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25/A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: eletunkjsag@gmail.com
Honlap: www.eletunk.net
www.facebook.com/eletunkjsag

Felelős kiadó és főszerkesztő:
Varga Gabriella
Felelős szerkesztő:
Vencser László
Szakmai tanácsadó:
Sajgó Szabolcs SJ, Szőcs Csaba,
Varga János, Vértessaljai László SJ

Munkatársak:
Dobos Marianne, Hiba György SJ, Horváth Enikő,
Kovács Péter, Puss Sándor SJ, Schenk Angyalka,
Szabó Ferenc SJ, Vinceze András

ELŐFIZETÉS:
a helyi magyar lelkesedéseken keresztül,
vagy egyénileg

1 példány ára: 2 EUR / 600 HUF
Előfizetés egy naptári évre: 20 EUR / 6000 HUF
Tengerentúlra: US\$ 60/év

Új bankszámlaszámunk:
MISSZIÓ MÉDIA KFT.
Magyarországról:
OTP BANK
11716008-22527699

Külföldről:
OTP Bank
IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:
Éber Tamás

Nyomtatás:
Micropress Kft.
H-3434 Mályi, Kistokaji út 5.

APRÓDTÁBOR DOROSZLÓN

A visegrádi Szent György Lovagrend a nyár elején első alkalommal szervezett apródtábort, amelynek a Mária, Keresztények Segítsége Egyházmegyei Kegyhely adott otthont a vajdasági Doroszlóban. A főszervező Diósi János, a Lovagrend nyugat-bácskai priorja és Verebélyi Árpád esperes-plébános, címzetes prépost, a kegyhely igazgatója volt, aki maga is a Lovagrend tagja. Az ötnapos tábor a lovagrend zászlajának felvonásával és szentmisével kezdődött, majd tábortúzzel folytatódott. Az aktív, játékos ismeretszerzés mellett a Vajdaság legkülönbözőbb területeiről érkező

gyerekeknek a közelben hagyományörző látogatásokat is szerveztek. Ennek keretében megtekintették a közeli Bács ösi várát, a törökfürdőt, valamint a ferences templomot is. (Fénykép forrása: Nyugat-Bácska Portál)

(VA)

TEPLOMSZENTELÉS KÁRPÁTALJÁN

Szent Kingáról elnevezett templomot szentelt fel Beregszász külvárosában, Beregardóban Majnek Antal munkácsi megyéspüspök, éppen az Árpád-házi szent királylány emléknapiján, július 24-én. A március 25-ére tervezett ünnepi alkalom a koronavírus-járvány kezdetén a karantén bevezetésekor maradt el és került át erre a napra. A püspök atyával koncelebrált Lucsok Miklós segédpüspök, Molnár János, a beregardói közösség plébánosa és a Beregszász

erejét, hogy itt, ebben a házban a négy fal között egy élő egyház növekedjen tovább, illetve erősödjön meg” – fogalmazott szentbeszédében a püspök atya. Grezsa István miniszteri biztos azt kívánta, hogy mindazok, akik belépnek ebbe a templomba, Szent Kinga közbenjárására kapjanak választ arra a kérdésre, hogyan lehet Kárpátalján megmaradni magyarnak és jó kereszténynek. Babják Zoltán beregszászi polgármester kifejtette: büszkeséggel tölti el, hogy polgármestersége alatt szentelték fel ezt a szép templomot. Molnár János beregszászi plébános pedig így fejezte ki örömét: „Hiszem, hogy Szent Kinga közbenjárására történt az, amit valódi csodaként élhetünk meg: hogy abban az Európában, ahol sokszor arról hallunk, hogy templomokat lerombolnak, deszakralizálnak, nincs szükség rájuk, még vannak olyan helyek, ahol istenházat építünk, ahol közösségek igénylik azt, hogy templom épüljön, hogy itt dicsőítsék a mindenható Istent.”

(Forrás: Munkácsi Egyházmegye)

közelében működő lelkipásztorok: Jacsó József mezőkaszonyi, Mankovics Sándor nagybégányi és Rác István benei plébánosok, valamint Levcsenkó Róbert görögkatolikus helyettes esperes. „Kérjük most az Urísten felszentelő

PORCIUNKULA ÜNNEPE FELVIDÉKEN

Augusztus 2-a porciunkula, más néven Angyalos Boldogasszony ünnepe, ferences ünnep, amelyen az Assisiben található kis templomocskának a búcsúját üljük. Az ünnepről a két felvidéki ferences búcsújáróhelyen, Érsekújvárott és Bacsfa-Szentantalon is megemlékeztek.

Assisi Szent Ferencnek egy alkalommal megjelent a kápolnában Jézus és a Szűzanya. Azt mondták neki, kérjen egy nagy kegyelmet. Ferenc kívánsága az volt, hogy aki ezt a kápolnácskát meglátogatja, nyerhessen teljes búcsút. Az Úr Jézus Ferencet III. Honorius pápához irányította, aki 1216-ban teljesítette is Ferenc kérelmét. Azóta augusztus 1-jén déltől másnap éjfélig minden évben a szenvedő lelkekért is felajánlható teljes búcsút nyerhetnek azok, akik felkeresik a Porciunkula-kápolnát, bűnbánatot tartanak, szentgyónáshoz járulnak, áldoznak és elimádkozzák a pápa szándékára a Miatyánkot, a Hiszekegyet és a Dicsőséget. A későbbiekben a teljes búcsú nemcsak ferences, hanem plébániatemplomban és katedrálisban is elnyerhetővé vált. Szent Ferenc a Porciunkula-kápolnában rakta le a Kisebb Testvérek Rendjének alapjait, társaival itt találták meg szerzetesi hivatásukat, innen indította el

a klarissza nővéreket és földi életútját is itt fejezte be. A Porciunkula-kápolna fölé 1569–1640 között épült fel az Angyalos Boldogasszony-bazilika.

Érsekújváron augusztus elsején, az ünnep előestéjén online vigíliamisét mutatott be Harsányi Pál Ottó esztergomi ferences szerzetes, akivel koncelebrált a helybéli Kovalcsik Zoltán Cirill ferences atya. Bevezetőjében Cirill atya elmondta, nagyon sajnálja, hogy a vírusveszély miatt megszakadt a sok-sok évtizedes, sőt évszázados hagyomány, a helyiek mellett nem jöhettek a közelebbi és távolabbi környék zarándokai is az Angyalos Boldogasszony ünnepére. A technika segítségével azonban otthonaikból be tudtak kapcsolódni az eseményekbe. Cirill atya azt kérte a hívektől, imádkozzanak együtt azért, hogy jövőre újra sokan eljöhessenek, testben, lélekben megerősödvén.

Augusztus 2-án este a ferences kegyhelyen, Bacsfa-Szentantalon is megrendezték porciunkula ünnepét a kegytemplomban. Schranko László helyi plébános tartotta a búcsús szentmisét, akivel Jankó Gábor egyházzeljei plébános koncelebrált.

(Forrás: Felvidék Ma)

HUSZONÖT ÉVE NINCS KÖZÖTTÜNK KERNY GÉZA

Msgr. Dr. Kerny Géza püspöki tanácsos, pápai káplán, ausztriai magyar főlelkész 1912. szeptember 17-én született Budapesten. Édesapját már hatéves korában elveszítette. Özvegy édesanyja egyedül taníttatta fiát, aki a Pázmány Péter Tudományegyetemen teológiai doktori címet szerzett. Már 14 éves korában bekapcsolódott a cserkészmozgalomba, 1933-ban mint cserkésztsízt vett részt a Gödöllői Világtalálkozón. 1935-ben az esztergomi bazilikában szentelték pappá. 1943-ig Héderváron és Nyergesújfalun teljesített kápláni szolgálatot. 1943–1950 között hittanár volt Budapesten a Patrona Hungariae Gimnáziumban, 1950 és 1974 között a Budapest-Kőbányai plébánián teljesített lelkipásztori szolgálatot. 1974-ben Bécsbe utazott, onnan Rómába, majd Münchenbe. Mindszenty József bíboros javaslatára Linzbe helyezték és Franz Zauner linzi megyéspüspök kinevezte a felső-ausztriai magyarok lelkipásztornak. Munkájához tartozott a kambodzsai, a vietnámi és a kínai menekültek segítése is.

Ezer szóból álló szótárt szerkesztett részükre, hogy könnyebben boldoguljanak a német nyelvvel. Emellett hittant tanított, keresztelt, többeket előkészített az elsőáldozásra, béralkozásra. Tagja volt a Felső-Ausztriai Magyarok Kultúregyesülete vezetőségének és az Árpád Cserkészcsapat szervező testületének elnöki tisztét is betöltötte. Irányi László, a külföldi magyarok püspöke 1985-ben kinevezte az ausztriai magyarok főlelkészének. A Szentszék 1991. október 6-án pápai káplán címmel tüntette ki. Életének 83. és pappá szentelésének 60. évében, 1995. szeptember 8-án éjszakai álmában szólította magához a Mindenható, a Magyar Otthonban, ahol a napot a kápolnában minden reggel a nővéreknek tartott szentmisével kezdte. 1995. szeptember 15-én a linzi Szent Martin-temetőben több pap és több mint kétszáz hívő búcsúzott el tőle. Halálának 25. évfordulójáról a linzi magyarok november 15-én a Jó Pásztor-templomban emlékeznek meg. Az örök világosság fényeskedjék Kerny atyának!

KÖLTÖZÉS FRANKFURTBAN

A frankfurti Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség június 14-én ünnepelte a közösség számára évekig otthont adó Szent Rafael-templomban az utolsó magyar szentmisét, a Szent Raphael-templomot ugyanis lebontják. A helyén épülő katolikus gimnázium kápolnájaként fog továbbélni, ahová az üvegablakokat, az oltárt és az ambórt is

beépítik, így tartva meg a folytonosságot régi és új között. A frankfurti magyar katolikus közösség augusztustól a szentmiséket, hittanórákat, bibliaköröket és a többi liturgikus és paraliturgikus tevékenységet a Mária Szíve-templomban folytatja, ahol új otthonra is található (cím: Herz-Marien-Kirche, Auf dem Mühlberg 14).

TEPLOMSZENTELÉS ÉS PARKAVATÁS DÉVÁN

Ritkán történik meg, hogy felújítás után nem „csak” megáldják, hanem felszentelik a templomot. A ferencesek által vezetett, idén 80 éves dévai Páduai Szent Antal-templommal ez történt: a kívül-belül felújított istenházat augusztus 2-án Kovács Gergely gyulafehérvári érsek szentelte fel. A főpásztor a szentmisét követően megáldotta és felavatta az Assisi Szent Ferenc Naphimnuszából ihletődött parkot a templomkertben.

„A templom legyen az Isten háza, de a mi házunk is, ragaszkodjunk a templomhoz, legyen az ima és az összetartozás he-

59 ezer lakójából 3500-4000 magyar és a katolikusok kb. 2000-en vannak. Sok a vegyes házasság, a pasztoráció románul és magyarul is zajlik. A plébánián több közösség is otthonra talált: családok, cserkészek, gyerekek, fiatalok. Számos foglalkozást működtetnek gyerekeknek, ők barkácsolni tanulhatnak, anyanyelvüket gyakorolhatják. Sok gyerek szorult arra, hogy segítséget kapjon a magyar nyelv elsajátításában.

A szentmisét követően megáldott Naphimnusz-park tíz állomását Xantus Géza csikszeredai képzőművész alkotásai díszítik. Idén öt éve, hogy Ferenc pápa *Laudato si'* (Áldott légy) kezdetű enciklikája megjelent, amelyben a teremtés védelmének fontosságát hangsúlyozza. Szent Ferenc a *Naphimnusz*-ban, a teremtett világ szépségében a Jőisten szépségét szemléli. Élőt, élettelent egyaránt Isten dicsőítésére buzdít. Ezért született meg a Naphimnusz-park a dévai templomkertben, egészen egyedi kezdeményezésként – fogalmazott fr. Főcze Bonaventura. Rendbeli társai, Orbán Szabolcs és Urbán Erik tolmácsolásában elhangzott Szent Ferenc Naphimnusza. A napot a sepsiszentgyörgyi Evilági együttes Farkas Wellmann Éva versei alapján összeállított *Parancsolatok* című koncertje zárta. Másnap délelőtt az együttes gyermekkoncertjét hallgathatták az érdeklődők, azt követően a vidám együttlét, játék délutánig tartott.

(Forrás: Felvidék Ma)

lye” – hangsúlyozta homíliájában Kovács Gergely érsek. A *romkat.ro* erdélyi katolikus portálnak Főcze Imre P. Bonaventura ferences plébános nyilatkozott: „Déva városának egyik telepére 1911-ben bukovinai székegyek költöztek, és 1935-ben fogalmazódott meg az ott lakók szívében az, hogy templomot építsenek. P. Varga Ireneusz akkori zárdafőnök irányításával 1936-ban indultak el a munkálatok, és a Historia Domusból tudjuk, hogy 1940. augusztus 18-án áldották meg a Szent Antal-templomot, tehát elmaradt a felszentelése.” Ezt pótolta a jubiláló közösség a ferences kötődésű Porciunkula-ünnepen.

A plébániaközösségről szólva Bonaventura testvér kiemelte, hogy Hunyad megye a gyulafehérvári főegyházmegyében a „szórványok szóróványa”, Déva

ventura. Rendbeli társai, Orbán Szabolcs és Urbán Erik tolmácsolásában elhangzott Szent Ferenc Naphimnusza. A napot a sepsiszentgyörgyi Evilági együttes Farkas Wellmann Éva versei alapján összeállított *Parancsolatok* című koncertje zárta. Másnap délelőtt az együttes gyermekkoncertjét hallgathatták az érdeklődők, azt követően a vidám együttlét, játék délutánig tartott.

Horváth Enikő

Lapunk megjelenése:

